

Stamträd PER PERSSON [1797 - 1885] (MF MF F)

PER PERSSON. Född 1797-07-11 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg. Gift 1821 med **BRITA ERIKSDOTTER**. Död 1885-02-12 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

Äktenskap med **BRITA ERIKSDOTTER**. Född 1793-04-25 i Västanvik no 8, Leksand, Kopparberg. Död 1856-04-06 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

4 barn

1. **PER PETTERSSON**

2. Anna Persdotter

3. Margareta Persdotter

4. Brita Persdotter

Per Pettersson 1822-10-03.

1 **PER PETTERSSON.** Född 1822-10-03 i Leksand, Dalarna. Gift Gustafs1856-10-10 med **AURORA JULIANA ERIKSSON**. Död 1892-01-23 i Prostgården, Rättvik, Kopparberg.

Personanteckningar:

Prosten Per Pettersson född 1822 i Skallskogs fäbodur, Leksand. Studerade till präst och tjänstgjorde bl.a. i Bjursås, Fellingsbro, Romfartuna och Gustafs församlingar innan han 1874 blev kyrkoherde i Rättvik och 1878 kontaktsprost över Rättviks kontrakt. Han var kommunalpolitiker och riksdagsman samt en av de drivande krafterna bakom järnvägens tillkomst mellan Rättvik och Falun. En ivrig förespråkare för skola och utbildning (ur boken Västanvik, en by vid Siljan) Förädrar: Skräddar Per Persson f. 1797 och Brita Ersdotter f. 1793 i Västanvik, Leksand.

Tillägg till ovanstående: Per Pettersson, född 3 oktober, död 23 januari 1892 i Rättvik W. Gift 1856 med prästdottern Aurora (AUORE) Juliana Eriksson (1828-1920). Per Pettersson var ledamot av riksdagens första kammare 1884-88 och KRISTIAN Gabriel Pettersson Wik, #56218, var en av hans söner.

Källor: Tvåkammarriksdagen 1867-1970, Stockholm 1992.

Källa: <https://www.rotter.se/faktabanken/portrattfynd/dalarna/falun/ada-hagberg/56219>

Per Pettersson (politiker) Per Pettersson, född 3 oktober 1822 i Leksand, död 23 januari 1892 i Rättvik, var en svensk kyrkoherde och riksdagsman. Pettersson var kyrkoherde i Rättviks församling, Västerås stift. Han var ledamot av första kammaren 1884-1888, invald i Kopparbergs läns valkrets. Referenser Per Pettersson (politiker) i Albin Hildebrand, Svenskt porträttgalleri (1913), volym XXVI.

Register = <http://runeberg.org/spg/26/0596.html>

Källa: [https://sv.wikipedia.org/wiki/Per_Pettersson_\(politiker\)](https://sv.wikipedia.org/wiki/Per_Pettersson_(politiker))

Per Pettersson 1822-10-03-2 MF.

Per Pettersson.

F. i Leksand, Kopparb. län, 1822³/₁₀. Stud. i Upps. 43. Prv. 45; rektor vid Västerås stifts folkskollärarscmin. 56—67; reg.-pastor vid Västm. reg. 63—66; kyrkoh. i Gustaf; Västerås stift, 66 o. i Rättvik, samma stift, fr. 75; kontr.-prost fr. 78; landstingsman. Utg. af Evang. Luthersk Kyrkotidning 72—74. — *Ledamot af Riksd. 1:a k.* för Kopparbergs län 83—88; suppl. i Konstitutionsutskottet 84—88; led. i tillfälligt utskott 84 o. 85; suppl. i Lagutskottet 86. † i Rättvik, Kopparb. län, 1892²³/₁.

Pettersson Per 1822-10-03.

O R D

VID

KONTRAKTSPROSTEN

PER PETTERSSONS

GRAF.

Falu Nya Begräfnings-Aktielag, Falun.

Som furan står så frisk och stark
Och rotad fast i hemmets mark,
Så stod du bland ditt Dalafolk
En kraftfull herde, trogen tolk
Af ordet, som af Gud vi fått
Till tidens gagn, till evigt godt.

På raka vägen gick du fram
Och höll afvikelse för skam.
Hur smal och törnig än han var,
Den vägen friskt du vandrat har.
Och farorna på samma stig
Ej någonsin afskräckte dig.
För dig det allt detsamma var,
Blott pligtens fordran syntes klar.

Så värjde du med manligt mod
Det Zion, på hvars mur du stod,
Förfalskadt ord din afsky fick,
Lärlärarn tålde ej din blick.
För dig var visst, att ren och klar
Den lära är, som kyrkan har.

Och fylles Herrens helgedom
Af bygdens skara, god och from,
Och stego psalmens kära ljud
Med gammal kraft till Herren Gud,
Och taltes Herrens rena ord
Om frälsning för vår arma jord,
Då log ditt öga mildt och godt,
Och stundom syntes litet vått
I ögonvrån och talte om,
Hur rikt ur hjärtat känslan kom.

Mot tidens vindkast stod du fast
Och trodde ej på »verk i hast»,
Det arf, som vi från fädren fått,
Dig syntes allt för stort och godt.
Att såsom agnar spridas kring
Och varda sist till ingenting.
Och bröt än stormen häftigt ut
Du trodde fast på ett godt slut,
Om blott med Gud vårt folk gick fram
Och bygde mot omstörtning dam.
Och därför frid och samvetsro
Du fann i denna vissa tro;
Var Mästarn lik, när lugnt han sof,
Fast sjön slog öfver skeppets skrof.

Din yta syntes mången hård,
Men också ej i rosengård
Du för beständigt varit har —
Af fattig man i Dalom var
Ditt ursprung och från unga år
Du lärt dig gå i mödans spår.
Derför kanhända ytan bar
Än märken från de hårda dar,
Men vi, som närmast kring dig stått,
Vi känt, att hjärtats djup var godt.

Vi tacka dig här på din graf
För allt hvad hjärtegodt du gaf
Som far och make, trofast vän.
Gud löne dig för det igen!

Så hvila nu i lugn och frid,
Än står din kyrka trygg bredvid,
Än ljuder psalmen kraftigt skön,
Än samlas folket hit till bön,
Än står vårt land och folk i fred
Och skall så lätt ej rifvas ned,
Än är af hvad du älskat har
Det mesta dock orubbadt kvar.

Och skulle tider stunda snart,
Då allt förgås i yrans fart,
Din ro ej störes derutaf,
Ty Gud, som dig nitälskan gaf
För rätt och sanning, folk och land,
Nu fört dig till den stilla strand,
Der vågen inga stormar bär,
Der evig, evig friden är.

PER PETTERSSONS HEM I GUSTAFS OCH I RÄTTVIK

MINNEN FRÅN BARNDOMS- OCH UNGDOMSTIDEN

När dagen kom, följde modern honom ut i portlidret och tog avsked av honom med de orden: »tocken oråda du tar dig för, pojke, men vad du gör, så ha Gud för ögonen». I skinnsäcken på ryggen hade han matförråd — bröd och fläsk — för en hel vinter. Kassan utgjordes av två riksdaler. Han gick till fots, och när han kommit till Åls kyrka, var han trött. Han slog sig ned på trappstegen till sockenmagasinet, som stod vid vägen, och började fundera, om han rent av skulle vända om till Leksand igen. Men bonden som kom åkande gav honom skjuts till Helgbo. Han hade fått fart och humör igen, och vägen fram till Falun besegrades.

Så har min far, kontraktsprosten Per Pettersson i Rättvik, själv berättat om sin start på studiebanan.

Hans föräldrar voro fattigt bondfolk från Västanviks by i Leksand. Vad de i timligt hänseende skänkte sin son med på färden, kunde icke vara stort. Men det andliga arv han fått förvaltade han väl. Från sin spädaste barndom hade han, såsom då var vanligt, deltagit i gudstjänsterna i hemsocknens kyrka, säkerligen först buren i skinnsäcken på moderns rygg. De minnen han då fick följde honom livet igenom, och intet kunde för honom i fråga om uppbyggelse och andakt vara jämförligt med en gudstjänstfirande menighet, som genom kraftigt deltagande i psalmsången uttryckte sina känslor av tillbedjan, tack och lov till Gud.

Redan som liten pojke hade han sin levnadsbana klar för sig. När han gjorde den gamla vallkullan sällskap i skogen,

brukade han stiga upp på en sten och predika. Gummans tvivel: »ja när du blir präst, då blir jag prästfru» gjorde intet intryck. Hans studietid var hård, men när den var genomkämpad, var det en man, som gick att fullgöra sin livsgärning.

Den började med flera års missivtjänstgöring i skilda församlingar, såsom bruk-

Per Pettersson,
f. 1822, d. 1892.

ligt är bland prästerskapet, fortsatte under en tioårig vistelse i Västerås, där »seminarieprefekten» tillika hade skilda förordnanden vid domkyrkan, var fängelsepredikant och även någon tid regementspastor. Dalkarlen vände så åter till hemprovinsen. Minnet av hans livsgärning är knutet vid tjänsten som kyrkoherde i Gustafs och i Rättvik, framför allt vid Rättvik, där han ock blev kontraktsprost. Vid dessa ställen äro barnens hemmnen bundna.

Från Gustafstiden har jag endast strödda

hågkomster. Det första till tiden fixerade minnet är knutet till min yngste brors födelse den 2 juli 1871. Far var bortrest. Han bevistade ett prästmöte, som just då hölls i Västerås. Övertygade om att han skulle bli lika överraskad som vi barn sprungo vi emot honom vid hans hemkomst, och min yngsta syster Hulda ropade med jublande stämma: »Pappa, vi ha fått ett litet barn». Att han var belåten med att det var en pojke, förstår jag. Vi voro fyra flickor och endast en

gosse förut. Dopet arrangerades också med stor ståt. Bland de många gästerna minns jag särskilt tydligt prosten Wenström med fru från Falun. Skolprästen i Stora Tuna, sedermera prosten i Sundborn C. F. Pettersson och kyrkoherden Nordgren med fru från Säter voro också med. Med lille Per hade familjekretsen slutits. Den växte nu inåt och slöt sig allt fastare kring det gemensamma hemmet.

När mamma med mina två äldre systrar Anna och Bertha under sommaren 1874 voro bortresta, kändes saknaden svår. Bertha hade varit mycket klen. Jag minnes henne blek och matt utan aptit. Doktor Dillner kom från Säter. Det ordinerades bad, och far tog henne i sina armar och doppade henne i Våbäcken. Men saltvattnet vid västkusten skulle säkert vara hälsosammare, och mamma och Anna reste med

Aurora Pettersson, f. Eriksson,
f. 1828, d. 1920.

henne till Lysekil. För oss hemmavarande barn blev den sommaren allt utom glädjeric. Till att förestå hemmet hade mamma tagit »Skedvi-Lisa», som i sin ungdom tjänat i Västerås och som antagligen var en ärlig och bra människa, men som gjorde allt för att förbittra livet för oss barn. Själv hade hon en dotter, som alltid framställdes för oss som ett mönster, vilket gjorde, att vi avskydde henne, fast vi aldrig sett henne. När gumman därtill tvingade mig att gå i underkjolen för att

spara på den bättre, »ty så gör min Fia», då kände min förbittring inga gränser.

Det var under Skedvi-Lisas regim som prästgården gästades av redaktören för Nya Dagligt Allehanda doktor Lindström och hans unga ungerska fru. Till söndagsmiddag bjödos gästerna på fläsk och potatis, vilket t. o. m. far tyckte var lite enkelt. När doktor Lindström frågade min bror Kristian, vad han skulle bli, kom svaret direkt: kung. Under sin ämbetsmannatid — han blev landssekreterare i Härnösand — lär också en viss härskaranda ha varit utmärkande för honom.

När familjen mot hösten återförenades — Bertha var frisk och glad — återtog livet sin normala prägel. Mellan församling och prästfolk var det i Gustafs ett mycket gott förhållande. Det kom ofta in bondgummor med gåvor av olika slag. Per Mats mor minns jag särskilt väl, antagligen på grund av den roliga bindmössa hon bar. Det var hon, som en gång kom med en liten, liten skäppa, men den var så hårt stoppad med ull, att när mamma packade upp, välldes det över alla gränser. Mamma munter och glad tog gumman om livet och svängde om med henne på köksgolvet i yster fart. Vi syskon hade sedan en särskild lek, som kallades »Per Mats mor och mamma». Annars var Stockholms blodbad den mest omtyckta leken. Kristian hade ju där sin givna roll, men biskop Brask måste vi för rättvisans skull tura om med att spela. På bjudningar och kalas skulle prästfolket vara med. Det var före dansbaneeländets tid. Man roade sig på ett omedelbart sätt och — hade roligt. Länsmannen kunde ta en svängom med prästfrun, och jag tror inte nöjet blev mindre, när man hörde min oförgräpliga mening: »vad det är stiltigt, när mamma och länsman Rosenius dansa tillsammans, för dom har isterhaka bägge två».

Med sina ämbetsbröder stod far i livlig kontakt. Ofta hade han besök av dem. En ung nyvigd präst, sedermera kontraktsprosten Ekblom i Munktorp, övernattade hos oss på sin första missivresa. Han skulle till Rättvik som adjunkt. Mamma förespådde honom, att han skulle bli måg i huset

hos gamle Per Ulrik Boethius — vilket också besannades. Att Ekblom i sin tur skulle få vår Kristian till måg, hade hon dock inte klart för sig! Med prästerna i Säter och Stora Tuna var umgänget livligt. Först var Södergren kyrkoherde i Säter, sedan Nordgren, förut i Västra Skedvi. Far brukade leja en häst, när han skulle åka på besök. Men någon hästkarl var han inte. Mamma fick minsann inte vara pjåskig, ty det kunde hända, att släden stälpte fem gånger på den fem fjärdedels mil långa vägen in till Säter.

I konfirmationsundervisningen på somrarna kommo fars bästa egenskaper både som pedagog och präst fullt till sin rätt. Ungdomen mindes honom också. Tio år efter avflyttningen från Gustafs kommo fyra av hans gamla konfirmander till Rättvik för att vigas av far, en minnesgodhet, som han satte mycket värde på. Sista året i Gustafs läste far romarbrevet med sina läsbarn. Han upprepade det dock aldrig. Det var endast en, som kunde förstå och följa med. Han hette Lekatt Erik och blev sedan professor och domprost under namnet Erik Stave.

När far 1874 sökte kyrkoherdebefattningen i Rättvik, berodde det nog innerst på den längtan till Siljansbygden, som ingen undgår, som där fått växa upp. Nästan varje sommar under gustafstiden företog han en resa upp till sin födelsebygd. En gång — det var troligen 1873 — fingo Anna och jag följa med. Det var en resa, som ännu på ålderns dar står för mig som en ljuvlighet. Det vackra vädret, de omväxlande vyerna, den fridfulla stämningen, allt förenade sig med det hjärtliga mottagande vi fingo, till ett oförglömligt helt. Vi gästade moster Gustafva i Åls gamla komministergård, Leksands prostgård, hemmet i Västänvik samt prästgården i Djura. Dessutom besökte vi den gamla mamsell Lilja, som låg på sitt yttersta. Hon hade varit hushållerska hos landshövding Järta och lär enligt Karl Erik Forslund ha varit den, som först gett akt på min fars begåvning och hjälpt honom.

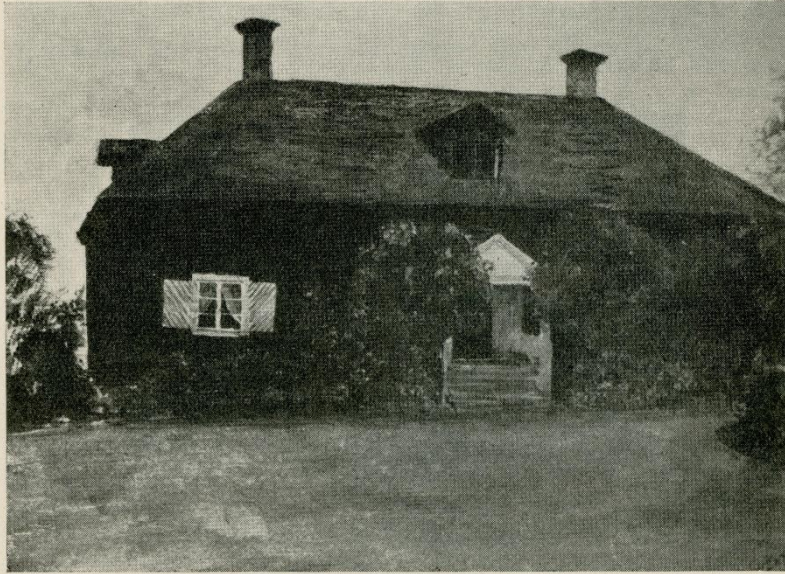
*

Våren 1875 kommo vi till Rättvik. Det nya hemmet fängslade från första stund våra barnahjärtan med de starkaste band. Det är till livet i Rättviks prostgård, som det bestående intrycket av mitt föräldrahem hänför sig.

Vi hunno också vara med på den gamla prostgårdens tid. I mitten stod mangårdsbyggnaden. Från den mörka förstugan hade man rakt fram köket, åt höger mjölkammaren och åt vänster låg den stora salen med sina fyra fönster. Övre våningen bestod av sex rum. På gårdsplanens västra sida låg den s. k. Kungsbyggningen. Kungssalen med den öppna spisen — hällen ligger nu i Ankarcronas gammalgård i Tällberg — upptog nästan hela utrymmet. Den togs i bruk för konfirmationsundervisning på vintern, och sommarens gästbud höllos också där. I den mycket förfallna östra flygelbyggnaden var pastorsexpeditionen, dräng- och bagarstuga inrymda. Allt detta är nu borta. Far sökte förgäves rädda Kungsbyggningen. Den revs 1878, och det nya boningshuset är uppfört över dess gamla källare. Året innan förödelsen skedde kom den 17-årige Anders Zorn — Leonard Zorn kallade han sig den tiden — till prästgården och bad att få stanna några dagar. Som tack för gästfriheten fick mamma en akvarell av Kungsbyggningen.

Det är också såsom prost i Rättvik, som bilden av min far har bevarats. Hans personlighet var också av det slaget, som man minns. Tidens strömningar kände han, men ingalunda drev han viljelöst med floden. På det religiösa området kände han sig snarare som vågbrytaren. Sekterism och separatism bekämpade han med all kraft. Redan under gustafstiden hade han i det syftet börjat utgiva Evangelisk-Luthersk Kyrkotidning. Ett par direkta stridsskrifter mot läseriet härröra även från denna tid, och sina strängt konservativt högkyrkliga åsikter övergav han aldrig. Domprosten Stave har i Västerås Stifts Julbok för år 1922 uttalat sin förkastelsedom över dessa präster, som inte förstodo att gå de andliga behoven till mötes. Väckelserörelserna skulle på den tiden »lätt nog ha kunnat inorganiseras i kyrkan till lika stor båtnad för bådadera». De funnos ju som försökte. Jakob

Boëthius erfarenheter, sådana som han framlagt dem i julkboken 1921, måste i varje fall mildra skärpan i omdömet. För min del kan jag inte komma ifrån, att min far var mera skarpsynt i sin uppfattning, och naturligtvis handlade han efter sin övertygelse.

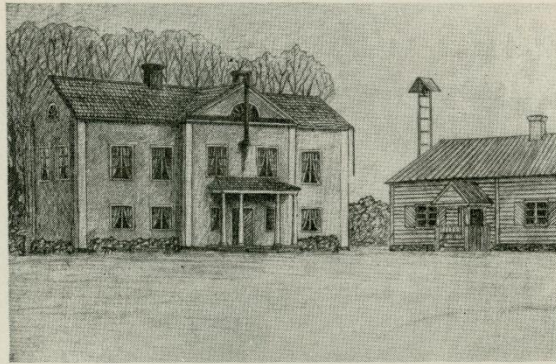
Gamla prostgården i Rättvik: Kungsbyggnaden. Nedrevs 1878.
Akvarell av A. L. Zorn 1877.

Som predikant tillhörde far ej heller folktalartypen. Predikningarna voro alltid skrivna, med långa, logiskt byggda satser.

En gång om året skulle gudstjänst hållas i Dådren och Bingsjö. Roddare mötte vid Born, och färden gick över den två mil långa Ljugaren. Sedan högmässa förrättats i Dådren på söndagsförmiddagen, fick prästen till häst taga sig fram till Bingsjö kapell, där gudstjänst hölls på eftermiddagen.

Betydligt oftare hölls bibelförklaringar ute i socknen. Både far och komminister Barchæus ägnade många söndags-eftermiddagar åt denna verksamhet.

Inom gudstjänstlivet visade far särskilt intresse för kyrkomusiken. Under sin prefekttid i Västerås utgav han en psalmodikonpsalmbok och en koralpsalmbok, också med rytmiska koraler, som vann mycket stor spridning i skola och hem. Den utgick i 6 upplagor. Sista året han var i Gustafs hade den unge begåvade musikern G. A. Sundell kommit dit som organist. Han vann fars uppskattning i högsta grad. Sitt första egna instrument, en violoncell, fick Sundell av sin kyrkoherde i julklapp.

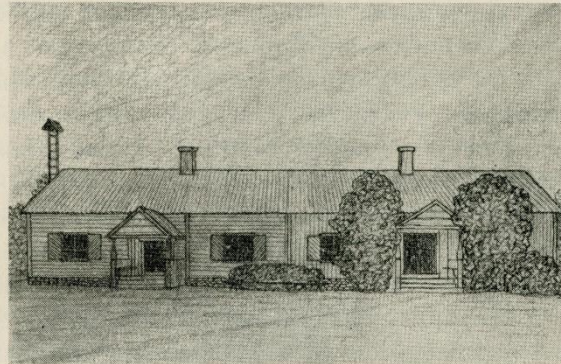

Mangårdsbyggnaden i Rättvik 1875.
Pennteckning av Helmer Lagergren.

I Rättvik genomdrev far anskaffandet av den första kyrkorgeln. Klockaren, Petters Olof, behövde ej längre »ta upp» varje psalm. Den förste organisten i Rättvik blev just Sundell. Fars vänskap med honom räckte livet ut.

En vacker söndagsmorgon vid platsen där kyrkbåtarna lade till och där de flesta kyrkstallarna ligga — en oförgätlig syn. Först och främst kyrkbåtarna, fyllda med folk. Så de många vackra hästarna, spända framför de granna kärrorna med brokiga täcken, små barn, som plockades fram ur höet bak i kärrorna av far och mor, som setat framtill med de allra minsta, och så denna färgprakt utan like i dräkterna. Särskilt var midsommardagen och juldagen en barnens dag. Far, som själv varit med i kyrkan från sin spädaste barndom,

visste, att utan barnen kunde mor icke komma till kyrkan. Därför gillade han av hela sitt hjärta denna sed, även om det stundom hände, att någon av de små kunde låta höra av sig under predikan. Under psalmsången hade det naturligen ingen betydelse, så stark och kraftig som den var. Den psalm, som Rättviks församling särskilt älskade, och som man med ett profant uttryck kunde kalla dess glansnummer, var nummer 139: Vi lova dig, o store Gud. När man på tredje böndagen fick vara med om den, då kunde man känna det, som

Pastorsexpeditionen m. m., Östra flygeln 1875.
Pennteckning av Helmer Lagergren.

om förlåten vore remnad, och ha en försmak av att stå inför Guds tron och sjunga segerns höga sång i evigheten. Gamla gummors spruckna och darrande stämmor i den stora kören förhöjde endast intrycket av att sången kom ur hjärtat.

På den tiden stodo i kyrkogångarna pallar, grant målade och med ägarens initialer. Den som fört en sådan pall till kyrkan visste, att han ej blev utan sittplats, även om bänkarna voro upptagna. Som sed då var, sutto männen till höger och kvinnorna till vänster. Det gav ett intryck av enhetlighet och ordning, som yttermera förhöjdes av att så gott som alla hade sockendräkter. Komminister Barchæus, som aldrig haft prästerlig befattning annorstädes än i Rättvik, såg

en gång, att några turistande skolpojkar hade placerat sig på kvinnosidan av läktaren. Kyrkvaktaren Petters Olle fick omedelbart se till, att den rätta ordningen återställdes. I Rättvik blev aldrig kollektupptagningen med håv bortlagd. Den som sett de båda kyrkvärdarna Elias Hans och Snis Per utföra sitt uppdrag, förstår det. Det är icke bara professor Böök, som blivit hänförd vid den synen.

De första åren i Rättvik blevo prövande för far. Hans uppfattning av föreliggande frågor delades långt ifrån alltid av församlingen. Men linjen skulle hållas och hölls. »Sveriges majestät och Guds kyrka som därutinnan vilar äro väl värda, att man för dem lider besvärligheter». Spänningen blev stundom så svår, att far allvarligt övervägde att söka annat pastorat. Komminister Barchæus fann den rätta invändningen: »Ännu har ingen kyrkoherde i Rättvik flyttat annat än till kyrkogården».

Det som väckte största oviljan mot far var hans kamp för skolväsendets utveckling. En folkskola fanns år 1875 i Rättvik, den vid kyrkan. Nu genomdrev far inrättandet av tre nya, i Gärdsjö, i Söderås och i Vikarbyn. Socknens fjärdingar fick således var sin skola. Givet är att kostnaderna blevo stora. Utskylderna, som på den tiden upptogos på rote, sprungo upp, och därmed följde missnöje, som hos många övergick till direkt hat mot den nye kyrkoherden. Och hatet teg inte. Man försökte t. o. m., som det då hette, »ta kappan av» honom. Avvittringen skulle icke ha varit fullt klar beträffande en person, som han vigte. Anmälan till domkapitlet följde, men lände till intet. Bevis hade nämligen företetts, att boet som det gällde saknade tillgångar. Hos de frireligiösa var förbittringen starkast, och på en del ställen igångsattes regelrätta skolstrejker. Far vände sig till länsstyrelsen, tog länsmannen med sig och upplyste folket i stugorna om gällande lag. Barnen kommo åter till skolan. Hans intresse för folkupplysning svalnade aldrig. Jag har de ständiga skolresorna i gott minne. Han ville alltid ha någon med, som kunde sköta tömmarna. För han ensam, berodde färdens

lyckliga utgång endast på hästens förstånd. Även utom socknen togs hans sakkunskap i anspråk. När det gällde skolbygge i hans födelseby Västanvik, segrade hans förslag trots uppmaning i skolrådet att »icke bry sig om den pipan, som blåser från Rättvik». Leksandsbor kunde ta råd från Rättvik! Det visar allra bäst, vilken auktoritet han ägde.

Att en man med fars läggning skulle vara oerhört intresserad av det politiska livet, är naturligt. Men denna läggning hindrade honom på samma gång från att bli vad vi mena med en duktig politiker. Kompromiss betydde för honom dagtingande med sin övertygelse. Något vederstyggligare fanns ej för honom. Som landstingsman, från 1868 till sin död, valdes han 1883 in i riksdagen. Han bevistade fem riksdagar men avsåg sedan uppdraget. Inom kommunalpolitiken fann han sig bättre tillrätta. Som kommunalstämmans ordförande från 1880 blev han den centralpunkt, kring vilken livet i Rättvik rörde sig. Man torde väl om hans ställning där kunna citera Snoilskys ord om Olof Rudbeck: »allt vad som göras skulle gjorde han i stan». Men nog gingo vågorna ofta höga på stämmorna. Alla talade på en gång, och när far åtminstone i det stycket ville införa en mer parlamentarisk ordning och bestämde, att den som ville yttra sig, skulle begära ordet och vänta, tills det blev hans tur, då fick han svar av den gamle Fors Erik från Västbjörka: »Det står i bibeln: För den rättfärdige är ingen lag satt». Det stannade inte vid upprörda ordbyten. Stämmobeslut överklagades, och t. o. m. J. O. besvärades med en anmälan.

Striderna domnade av så småningom. Fars hängivna arbete för församlingens bästa måste få sitt erkännande. Från officiellt håll kom detta till uttryck vid biskop Gottfrid Billings visitation 1888. Från rättviksbornas sida visade det sig kanske tydligast i fars alltmer stegrade arbetsbörda.

Sin sista strid utkämpade han i järnvägsfrågan och den därmed sammankopplade tvisten om de s. k. Broskogarna.

Byggandet av Falu-Rättviksbanan beslöts efter väldiga diskussioner. Under de otaliga skolresorna till Falun med oss

barn hade far kommit till klarhet om, var järnvägen borde dragas fram. I vår skolskrinda åkte vi om vintern förbi Västgärde över Hyttsjön, Tansen, Grycken och Varpan, och denna sänka skulle, ansåg far, rädda även den tidens lokomotiv från befarad överansträngning i de väldiga backarna vid Bjus. Bröms Olof Larsson i Leksand, som var fars värste antagonist i denna fråga, var så säker på ogenomförbarheten av fars plan, att han offentligt lovade att skänka det första lokomotivet till den som gått i land med att bygga den järnvägen.

Aktier tecknades nu av Gävle-Dala Järnväg, Gävle stad, Falun och Rättvik, och banan öppnades för trafik den 11 augusti 1890. Det var för att uttaxeringarna inte skulle springa alltför mycket i höjden, som far beslöt att utnyttja de s. k. Broskogarna. Tvivel kunde råda om dispositionsrätten till dessa skogar, som på 1830-talet anslagits till underhåll av den berömda Kårbölevägen — avsedd som uppmarschväg för Dalregementet, när Bottniska vikens kust skulle skyddas för härjande ryssar. Far hade nu landshövding Treffenbergs muntliga tillstånd att få försälja avverkningsrätten. Kopparberg och Hofors sågverksaktiebolag var i full gång med arbetet, när Ore socken anmälde saken för höga vederbörande. Motivet må lämnas därhän. Rättegång följde, målet gick genom alla instanser, och rättviksbönderna fick betala. Några år senare ordnades saken till rättviksbornas fromma genom särskilt riksdagsbeslut. Den vidlyftiga utredning far företog krävde grundliga studier i riksdags- och statsrådsprotokoll från 1830- och 1840-talen, och det kraftödande inlageskrivandet, som far skötte själv, överansträngde den nära 70-årige mannen. Strax efter nyår 1892 drabbades han av hjärnblödning, som förde till döden.

*

Av den stränghet och kraft i uppträdandet, som utmärkte far i det offentliga, och förskaffade honom spenamnet »Petter Gröm», märktes ej mycket i hemmet. Där var han blid och

ljus, gladlynt och meddelsam, ständigt sysselsatt med tankar och tal om dagens brännande frågor. Man levde med i vad som hände i kyrka och stat och fick utan all möda för egen del veta om allt och alla, som på ett eller annat sätt voro verk-samma i det offentliga livet. Inom hemmet ansåg han med rätta, att husmodern har sitt arbetsfält. Där bör hon vara

Rättviks nuvarande prostgård.

den bestämmande, när hon verkligen är därtill duglig, och på det sättet kompletterade mina föräldrar varandra på ett lyckligt sätt. Min mor, som i likhet med sin ättemoder, biskopinnan Rudbeckius, »hade sträng ordning med barn och pigor», styrde också inom hus med fast hand. Hon hade den medfödda gåvan att kunna göra sig åttlydd utan motsägelser.

De första sju åren i Rättvik brukade min far bostället själv. Gårdens skötsel och särskilt då möjligheten av förbättringar inom jordbruket intresserade honom mycket. Vi som nog äro hågade att se icke så litet romantiskt på fäbod-

väsendet, få väl beklaga hans initiativ att bryta med denna gamla hushållsordning. Om framsynthet och blick för det praktiska livet vittnar det dock.

Det var nödvändigt att ha många tjänare. De gingo alltid klädda i sockendräkt, och som det på den tiden bland allmogen ej användes så många olika namn, måste deras arbete skilja dem från varann. Det blev Köks-Britta och Lagårds-Britta o. s. v. Det var den sistnämnda eller Pellas Brita som hon egentligen hette, som när mor upprörd berättade, att ryske kejsaren blivit mördad, helt lugnt svarade: »det var då för väl det då, det är alltid en ryss mindre». Några av tjänarna hos fars företrädare Teol. Doktor Per Ulrik Boëthius stannade kvar hos oss. Det var gubben Hagström, gamle rättarn kallad, åt vilken far en söndag efter högmässan fick överlämna Patriotiska Sällskapets silvermedalj. Och det var Carl Bom, korpralen, som när våren kom skrudade sig i kronans kläder och beundrad av byns alla pojkar begav sig till Rommehed. Jag minns honom som en tyst och sluten, rätt kärv natur. Ett något egendomligt drag kunde ock skymta fram, som när han ansåg det oaptitligt att låta sin sked och kniv blandas ihop med andras i disken och därför efter varje måltid omsorgsfullt slickade av dem och stack dem bakom dalklockan i köket! I prostgården tjänade han i 17 år, och som pensionerad sergeant tjänstgjorde han sedan som vaktare av Ornässtugan. Vid vår familj var han varmt fästad. Då mor dog, kom han från Ornäs och var bland dem, som den vackra höstdagen buro hennes kista mellan alléns rödglänsande rön-
nar fram till graven.

I Ornäs hade Bom efterträtt en annan rättvikskorpral, den som föredragshållare i försvarsfrågan 1891—92 riksbekante Jon Blom. Till det yttre var denne en verklig kämpagestalt, och rättviksdräkten förminskade inte glansen omkring honom, än mer strålande, när kungl. medalj tilldelats honom för hans förtjänster om fosterlandet. Som dispenserad folkskollärare hade Blom tjänstgjort både i den gamla kyrkskolan, där han då var den ende läraren i Rättvik, och senare i den nybyggda

skolan i Gärdsjö. Hans undervisning lämnade naturligtvis en del övrigt att önska, dock ej i fråga om militärisk disciplin. Vid biskopsvisitationen 1888 tågade han med sina barn, alla i rättviksdräkt, över gårdsplanen till kyrkan, där förhör skulle hållas. Det var en syn, som man minns: de »stampade så marken skalv och gick så svetten rann».

Det var ett enkelt och i högsta grad arbetsamt liv som fördes i hemmet. Under den mörkaste delen av vintern voro spinnrockarna ständigt i gång, och sedan blev det vävstolarnas tur. Ofta voro två stycken samtidigt i farten, och så snart en väv var slut, drogs nästa på. Ett gammalt ordstäv varnade på ett mycket uttryckligt sätt för att låta vävstolen stå tom. Alla vävar varpades och kuggades av mor själv. Det var hennes största nöje. Sällan öppnade hon en garnbunt utan att uttrycka sin belåtenhet med att »nu för tiden» få börja kugga direkt utan att som förr behöva klistra garnet.

Dagen måste börja tidigt. Kl. 6 om vintermorgnarna brunno redan brasorna i de många rummen, och först kl. 7 på kvällen lämnade jungfrurna spinnrockarna eller vävstolarna för att göra i ordning kvällsmaten. Matsedeln blev om vintern tämligen enformig. Den obligatoriska rågmjölsgroten om kvällarna var inte barnens förtjusning. Farfar, som under den första tiden i Rättvik vistades i vårt hem, tyckte heller inte om den, men av en annan anledning. »Det kan inte bli annat än fattigdom och elände, när folket skall äta aftonvard om vintern», sa han. »Hemma hos oss går vi och lägger oss, när det blir mörkt.»

Sång och musik utgjorde ett starkt inslag i hemlivet. Vänskapen med G. A. Sundell betydde här mycket. Min äldsta syster Anna gladde också far mycket med sina vackra framsteg i pianospelning. Företrädesvis odlades klassisk musik. Far kom då ofta och frågade: »Det är väl Haydn?» eller »Det är väl Mozart?» och när han, som oftast skedde, träffade rätt, strålade hans ansikte av belåtenhet.

På vår tid var Rättvik ännu en idyll. Det fanns ju turister då också. Men vilken skillnad mot nu. Då voro de flesta

vandrande studenter eller djäknar, som med ränseln på ryggen kommo uttröttade efter långa dagsmarscher. De togo sin tillflykt till prästgårdarna, där de också som en självklar sak fingo härbärge i en eller flera dagar. Under somrarna var det ej många dagar, som vi voro utan gäster. Det hände en gång, att en av min brors kamrater, som på sin färd tagit in hos oss och ej vidare kände till familjeförhållandena,¹ råkade fråga: »Är Kristian släkt här i huset, eftersom han förefaller så hemmastadd?» När huset varit fullt med gästtande ungdomar, som båtledes fraktades över viken för att följa med ångbåten, då kunde det hända, att en ny sats gäster voro med tillbaka.

Visst måste husmodern stundom känna det ganska betydande med denna »öppna dörrens politik», som tillämpades, och det var väl i en stund av missmod, som hon lät undslippa sig en önskan att få ro för gäster någon gång. Det föranledde emellertid lille Per att en gång, när vi kommit ned i den tätaste och längst bort belägna bersån, glatt utropa: »Mamma, här kunde vi gömma oss, när vi är rädda att det skall komma främmande!» Som det var gäster med i sällskapet, blev det tyst ett ögonblick. Men det förlösande skrattet kom och räddade situationen.

Hur mycket skulle jag inte vilja ge för att äga den gästbok, som tyvärr inte fanns! En del namn minns jag ju. Robert och Karl Mörner, dottersöner till Elias Fries, Pelle Ödman, Carl Lindhagen, Carl Törnebladh, Artur Hazelius gamle »gubben Sved», Daniel Anton Sundén, Anton Niklas Sundberg. Enar Sahlin gjorde ett outplånligt intryck ej minst tack vare den sensation hans jättehöga cykel väckte.

Far trivdes oerhört väl med denna gästfrihet. För egen del hade han ytterst små anspråk på kulinariska njutningar och hade därför föga begrepp om vilket besvär och bekymmer en husmor kunde få vid oväntade besök. Första julen i Rättvik hade han min mor ovetande inbjudit samtliga ståndspersoner i församlingen att efter gudstjänstens slut in-

¹ Mina bröder hade antagit tillnamnet Vik.

taga frukost i prästgården. Den ena truppen gäster efter den andra anlände. Naturligtvis fanns det mat så det räckte, men det tar dock en viss tid att få fram det på bordet, och en stor portion självbehärskning fordras för att ej inför gästerna förråda, att man blivit överrumplad. Men mor var en utmärkt värdinna, som kunde se lugn ut även i de mest kritiska ögonblick.

Hon hade också stor förmåga att finna sig till rätta med människor av olika stånd och bildningsgrad. Pontus Vikner, som flera somrar å rad bodde hos sin hustrus släktingar på Hvilan i Rättvik, var mycket road av att språka och skämta med henne. Mellan prostgården och Hvilan var umgänget också ganska livligt. I ett samtal förklarade Pontus Vikner en gång, att utav två äkta makar bör den ena ha skinn på näsan. Mor, som omedelbart frågade, vilken av prostfolket han ville ge skinn-näserollen, fick till svar, att det fanns nog litet av den varan på båda hållen, men på mors undran, vilken-dera av paret Vikner var utrustad på önskvärt sätt, svarade han: »Det skall väl vara jag det». Ett särskilt starkt uttryck tog sig hans godmodiga humor i den konstfullt utformulerade »biskopinneutnämning», som han helt högtidligt överlämnade åt mor, när vi en eftermiddag voro på bjudning i komministergården.

Det var ett förunderligt intryck Pontus Vikner gjorde även på oss unga. T. o. m. ganska intetsägande vardagliga ord, som vi hörde honom yttra, lade vi på minnet och upprepade blott för att det var han, som sagt det. Han deltog i våra tankelekar, skrev namn i våra födelsedagsböcker och var den tacksammaste och älskligaste gäst, man kunde tänka sig. Vid invigningen av kyrkogården den 3 juli 1881 medverkade han som assistent, och de första åren, innan han fått sin kroniska bronchit, var han ofta i kyrkan med sina små gossar.

Hemmets närmaste och intimaste umgänge voro de kära grannarna i komministergården, G. W. Barchæus och hans maka. Mellan de båda prästgårdarna rådde den varmaste vänskap, som aldrig rubbades. Nästan dagligen kom farbror

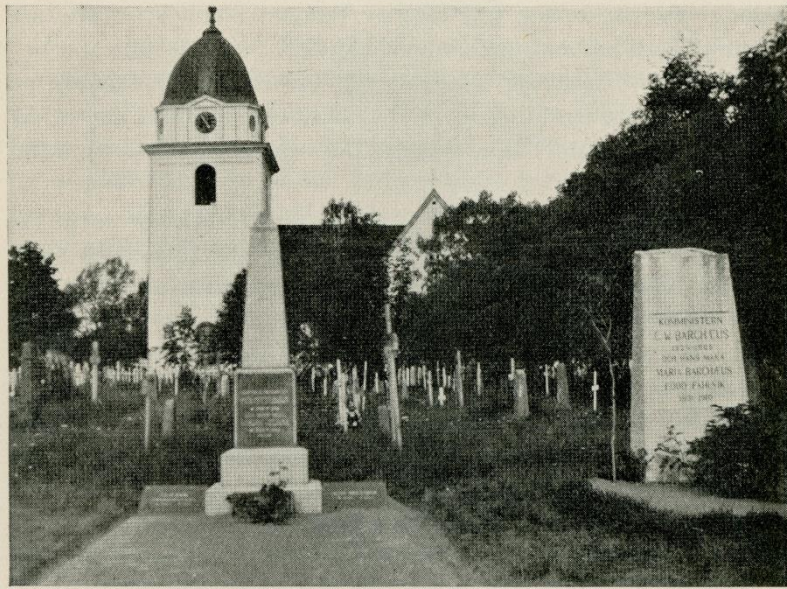
om förmiddagen för att hämta tidningen, som lästes gemensamt, samt för att höra nyheter från familjens bortavarande. »Det är väl inga hemligheter. Jag får väl läsa det», brukade han helt enkelt säga, när han såg att det kommit brev. — Om söndagseftermiddagarna på sommaren kommo ofta de båda arm i arm, lyckliga och nöjda med varandra, en bild av frid och harmoni, för att tillbringa kvällen i vårt hem. Farbror var road av ett parti bräde. Far hade dock aldrig sysslat med något slags sällskapsspel, men mina bröder och längre fram adjunkterna beredde honom det stora nöjet att bli »jaan» ibland. Då blev han så glad att han omedelbart måste berätta det för sin älskade Maria. »Det var roligt det, Wilhelm», svarade hon alltid. Vilket skimmer av lycka över dessa två även i ålderns sena höst! Själva barnlösa omfattade de oss barn med det varmaste intresse. Syster Anna var farbrors utkorade favorit. Hon var också sådan att alla svärmade för henne från den gamle dispenserade matematikläraren till skolpojken, som bar postväskan.

Den förre var den som frisinnad riksdagsman bekante O. V. Vahlin. Med sina åsikter helt motsatta fars — han ville anses som fritänkare också — drogs han dock till prostgården. När han om somrarna tillbringade sina ferier på Karlsvik, kom han regelbundet om förmiddagarna och stannade oftast till kvällen. Fars tolerans sviktade ej, men nog ville han gärna ta Vahlin som exempel på hur olämpligt det var med dispens.

En nästan daglig gäst åtminstone under vintern var den fattiga grannfrun, som förestod det lilla sockenapoteket — en föga lukrativ affär på den tiden. Det var mest tolvmannakraft och sundellasalt som såldes. Hon var i bästa mening aristokratisk, hade ägt man och barn, men bodde nu ensam i sin stora gård. Mor titulerade henne alltid Hennes Nåd. Trots sina prövningar och sin fattigdom bar hon sitt huvud högt, man hörde aldrig klagan eller jämmer. Ständigt vid gott humör och road av skämt och lek. Vi ungdomar brukade som oftast be att få gå efter henne. Mycket av vad hon

ur sina ungdomsminnen berättat om julkalasen på Skinnskattebergs herrgård fick sedermera nytt liv för oss, när vi läste Selma Lagerlöfs skildringar av festerna på de gamla bruken i Värmland.

Till den trängre umgängeskretsen hörde familjen Tunell på Ickholmen och under senare år förvaltare Landbergs på Hvi-

Rättviks kyrka. Prosten Petterssons och komminister Barchæi gravar.

lan. I mina bevarade brev hemifrån talas ofta om dem bland alla kära besök.

Det fanns rätt mycket ståndspersoner i Rättvik, och för dem hölls allmän mottagning den 1 maj, prästfamiljernas nyårsdag på den tiden. Alla voro välkomna och alla kommo. Prostgården var höjd över den missämja och den antipati, som kunde råda mellan olika familjer. Icke minst för ungdomen stod den som en samlingsplats. Far var ganska road av att se på lekarna, och om jularna förekom det till och med dans.

Någon har sagt: »Först när det förgångna är förgånget, blir det till poesi». Jag vet ej om jag helt kan instämma. När om aftonen sjön låg som en spegel och fönstren på Lerdalsberget gåvo illusion av eld, nog kände man det som omedelbar och »koncentrerad» Rättvikspoesi. En lärarinna i Sala sade en gång, när hon fick veta, var jag hade haft mitt föräldrahem: »Är fru Lönnerblad från Rättvik och måste bo i Sala?» För de orden höll jag av henne. Jag visste, att hon förstod, vad jag många gånger kände.

De vemodsmättade känslor jag nu erfar vid tanken på det förgångna, äro nog ej heller blott en produkt av tiden. Siljan låg ej alltid lika spegelblank, dagarna voro ej alltid lika klara.

Min syster Huldas död var min första verkliga sorg. Vi hade bott 3 år i Rättvik, guvernantstadiet var förbi, och skolehushåll hade bildats i Falun. Det skulle just upplösas vid höstterminens slut, när difteri utbröt i staden. Hulda blev sjuk. Vi andra skickades omedelbart hem, dit dödsbudet nästan samtidigt nådde.

Hulda var ganska olik oss andra syskon. Till utseendet var hon mörk, till sinnet glad och hurtig. Hennes humör var oförbränneligt, och fastän hon var yngre än jag, var hon alltid den initiativrikaste och den som fick ingjuta något mod även i mitt av naturen alltför lätt stukade lynne.

Det blev en tyst och dyster jul det året.

Åren gingo. Bröllop firades och döttrarna flyttade bort. Anna, den äldsta och den mest och mångsidigast begåvade av barnen dock endast för att snart komma igen och få sin dödsbädd och sin grav i Rättvik. Under sina sista flickår hade hon hostat ganska mycket, och en vår, när hon var klenare än förut, blev det beslutat, att hon skulle vistas i Åre för att söka hälsa. Där mötte hon den som vann hennes hjärta och blev hennes make, Viktor Melander, död 1912 såsom byråchef i Poststyrelsen. Flyttningen till Stockholm påskyndade sjukdomen. I föräldrahemmet gav hon livet åt sonen Hans, som blev så kär för sin morfar. När han

lämnade hemmet för att flytta till sin far i Stockholm, grät morfar.

Annas begravning blev en gripande sorgeshögtid, i vilken församlingen allmänt deltog. Far jordfäste själv. Han började med att läsa de psalmverser, 207: 1—2, som vid den dödas dop sjungits av de ynglingar, som höstterminen 1862 gått i Västerås' seminarium och då stått faddrar åt henne.

Tidens ström flyter fort. Alderns dar ha kommit för dem i syskonskaran, som fått en livskallelse sig given. Efter fars bortgång kallades Per, »lillprosten», snart hädan mitt under sitt arbete för att kunna träda i den kyrkas tjänst, som hans far så älskade. Hans ljusa minne har varit en livsgåva ej blott för syskonen. Därom ha många hans kamrater och vänner vittnat. Mor nådde hög ålder, vilan beskärdes henne först 28 år efter fars bortgång. Kristian lämnade oss och sin familj för ej länge sedan, och syster Berthas man, kontraktsprosten Filip Linders i Ljusnarsberg, har nu i år vid sommarens inbrott lämnat detta jordiska.

Sambandet med Rättvik har länge varit brutet i yttre avseende. Men för oss gamla barn har dock Rättvik alltid förblivit vårt »hemma», den socken, där fars gärning fullbordades.

Jag tror, att den gärningen får anses såsom en bönhörelse, ett svar på psalmorden vid syster Annas dop och begravning. Ty visst var det Fars bön:

Giv, att jag gör med flit
Allt det som mig tillhör
Och i din Andes nit
Min kallelse utför.
En tid som flyr så snart,
Mig visligt nyttja lär
Och giv en lycklig fart
At allt vad nyttigt är.

Maria Lönnerblad.

PER PETTERSSONS HEM I GUSTAFS OCH I RÄTTVIK AV MARIA LÖNNERBLAD 21

Äktenskap med

Aurora Eriksson 1828-05-27.

AURORA JULIANA ERIKSSON. Född 1828-05-27 i Kila, Västmanland. Död 1920-11-03 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanlands län.

Aurora Eriksson 1828-05-27-2 MF.

1.1 **Per Gustaf Pettersson**. Född 1860-12-09 i Västerås Domkyrkoförsamling, Västmanland. Död 1862-12-08 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland.

1.2 **Anna Katarina Pettersson**. Född 1862-11-25 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Gift 1888-10-10 i Rättvik, Kopparberg med **Victor Cornelius Melander**. Död 1890-04-25 i Adolf Fredrik, Stockholm.

Äktenskap med

Victor Cornelius Melander 1856-01-27.

Victor Cornelius Melander. Född 1856-01-27 i Kronoberg. Död 1912-05-05 i Hedvig Eleonora, Stockholm.

Hans Melander 1889-11-27.

1.2.1 **Hans Engelbrekt Vitalis Melander**. Född 1889-11-27 i Adolf Fredrik, Stockholm. Gift 1917-05-24 med **Bertha Margareta Floding**. Död 1948-01-01 i Matteus, Stockholm.

Äktenskap med

Bertha Floding 1894-02-18.

Bertha Margareta Floding. Född 1894-02-18 i Eskilstuna, Södermanland. Död 1985-12-28 i Gustav Vasa, Stockholm.

1.2.1.1 **Hans Göran Viktor Melander.** Född 1918-07-09 i Holen, Ål, Kopparberg. Gift 1943-10-09 med **Gunvor Margareta Herrström.** Gift 1951-12-01 med **Inga Nelander.**

Äktenskap 1:o med **Gunvor Margareta Herrström.** Född 1920-08-06 i Brännkyrka, Stockholm. Död 1984-12-19 i Nacka, Stockholm.

1.2.1.1.1 **Hans Anders Göran Melander.** Född 1945-03-03 i Brännkyrka, Stockholm. Gift 1967-06-03 med **Berit Edit Louise gift Melander.** Död 2024-07-12 i Jordbro, Stockholm.

Äktenskap med **Berit Edit Louise gift Melander.** Född 1946-03-01 i Engelbrekt, Stockholm.

1.2.1.1.1.1 **Jonas Anders Melander.** Född i Österhaninge, Haninge, Stockholm.

1.2.1.1.1.2 **Patrik Lennart Melander.** Född i Österhaninge, Haninge, Stockholm.

1.2.1.1.1.3 **Anna Therese Margareta Melander.** Född i Österhaninge, Haninge, Stockholm.

1.2.1.1.2 **Erik Göran Harald Melander.** Född 1947-07-23 i Bromma, Stockholm. Gift 1971-03-27 med **Margareta Elisabet gift Melander.** Död 2017-06-28 i Nynäshamn, Stockholms län.

Äktenskap med **Margareta Elisabet gift Melander.** Född 1947-02-13 i Enskede, Stockholm.

1.2.1.1.2.1 **Hans Henrik Melander.** Född i Österåker, Vaxholm, Stockholm.

Äktenskap 2:o med **Inga Nelander.** Född 1918-10-11 i Everlöf, Malmöhus. Död 1998-08-25 i Sankt Hans, Lund, Skåne.

1.2.1.1.3 **Kerstin Gunilla Melander.** Född 1953-03-08 i Göteborgs Johanneberg, Göteborgs och Bohus. Gift 1977-05-28 med **Hans Ingvar Persson.**

Äktenskap med **Hans Ingvar Persson.** Född 1954-05-29 i Slottstad, Malmöhus.

1.2.1.1.3.1 **Karl Johan Persson.** Född 1977-11-06 i S:t Petri, Malmöhus.

1.2.1.1.3.2 **Per Olof Persson.** Född 1979-10-07 i Vänersborg, Älvsborg.

1.2.1.1.4 **Hans Karl Göran Melander.** Född i Östra Broby, Kristianstad. Gift 1987-06-07 med **Hanna Karin Birgitta gift Melander.**

Äktenskap med **Hanna Karin Birgitta gift Melander.** Född i Skinnskatteberg, Västmanland.

1.2.1.1.4.1 **Anna Inga Marianne Melander.** Född i Vänersborg, Älvsborg.

1.2.1.2 **Anna Margareta Melander.** Född 1920-01-30 i Holen, Ål, Kopparberg.

1.2.1.3 **Nils Olof Melander.** Född 1921-09-19 i Örebro Nikolai, Örebro.

1.2.1.4 **Per Gustaf Melander.** Född 1924-04-20 i Örebro Nikolai, Örebro. Död 1924-12-29 i Mellinge Heden, Långbro, Örebro.

1.2.1.5 **Gunilla Margareta Melander.** Född 1926-04-25 i Långbro, Örebro.

Kristian Gabriel Pettersson 1864-09-12.

1.3 **Kristian Gabriel Wik**. Född 1864-09-12 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Gift 1893-12-04 med **Karin Ekblom**. Död 1933-02-22 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

Personanteckningar:

KRISTIAN Gabriel Pettersson Wik, född 12 september 1864 i Västerås U, gift med Karin Ekblom, född 1874 i Mora W. Student i Uppsala 1882, vice häradshövding år 1890, landskamrer i Kopparbergs (=Dalarnas) län 1902-05, kronofogde i Falun W från 1904, senare landssekreterare i Härnösand Y. Kristian Wiks far, prosten Per Pettersson i Rättvik, finns på #56219. Källor: Svenskt porträttgalleri del XIX, Stockholm 1903 och del IX, Stockholm 1908 Västernorrlands län - ett bildgalleri, Stockholm 1927 samt Sveriges befolkning 1900 (CD).

Hej! Min farmors far var Kristian Wik. Landssekreterare i Härnösand. Gift med Karin Wik. Min farmor hette Anna Wik och gifte sig med min Farfar Verner Bergström som arbetade hos Jakob Versteegh i Härnösand inom trävaruindustrin. Min Pappa Mats Bergström bosatte sig i Stockholm och avled i februari detta år. Har varit i sakristian i Rättviks kyrka och sett porträttet på prosten Per Pettersson, tror jag det var. Kul om ni har någor mer att berätta. Jag kan komma upp men mycket mer när det gäller denna släkt.

Källa: <https://www.rotter.se/faktabanken/portrattfynd/dalarna/raettvik/a-larsson/56218>

Kristian Wik Kristian Gabriel Wik, född den 12 september 1864 i Västerås, död den 22 februari 1933 i Härnösand, var en svensk ämbetsman. Han var far till Per Kristian och Gunnar Wik. Wik blev student vid Uppsala universitet 1882 och avlade hovrättsexamen där 1887. Han blev extra ordinarie notarie i Svea hovrätt sistnämnda år, vice häradshövding 1890, tillförordnad hovrättsfiskal 1893, extra länsnotarie i Kopparbergs län 1893, tillika landskanslist där samma år, länsnotarie där 1898. Wik blev kronofogde i Falu fögderi 1904 och landssekreterare i Västernorrlands län 1909. Han blev riddare av Vasaorden 1903 och av Nordstjärneorden 1915 samt kommendör av andra klassen av sistnämnda orden 1925. Wik vilar i en familjegrav på Nya kyrkogården i Härnösand. Källor Kristian Gabriel Wik i Hjalmar Gullberg, Svenskt porträttgalleri (1908), volym IX. Öfverståthållareämbetets i Stockholm samt länsstyrelsernas ämbets- och tjänstemän äfvensom kronofogdar och häradsskrifvare = <http://runeberg.org/spg/9/0195.html>

Wik, Kristian Gabriel i Vem är det 1925 = <http://runeberg.org/vemardet/1925/0825.html>

Riddare av Kungl. Nordstjärneorden i Sveriges statskalender 1925 = <http://runeberg.org/statskal/1925/0924.html>

Kommendörer av Kungl. Nordstjärneorden, 2:a kl. i Sveriges statskalender 1931bih = <http://runeberg.org/statskal/1931bih/0090.html>

Riddare av Kungl. Vasaorden i Sveriges statskalender 1931bih = <http://runeberg.org/statskal/1931bih/0264.html>

Wik, Kristian Gabriel på SvenskaGravar.se =

<https://www.svenskagravar.se/search?query=Wik%2C+Kristian+Gabriel&parishId=&cemeteryId=&graveNumber=&birthDate=&deathDate=&burialDate=>

Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Kristian_Wik

Kristian Wik med familj MF.

Äktenskap med **Karin Ekblom**. Född 1874-04-24 i Stranden, Mora, Kopparberg. Död 1954-11-11 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

1.3.1 **Anna Wik**. Född 1895-01-24 i Lallarvet no 4, Falu Kristine, Kopparberg. Gift 1920-05-28 med **Otto Verner Bergström**. Död 1971-09-13 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

Äktenskap med **Otto Verner Bergström**. Född 1884-11-04 i Ullånger, Västernorrland. Död 1955-06-14 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

1.3.1.1 **Carl Kristian Verner Bergström**. Född 1921-09-09 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Gift 1950-01-07 med **Margareta Runefelt**. Död 1998-03-10 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

Äktenskap med **Margareta Runefelt**. Född 1919-09-24 i Ljusdal, Gävleborg. Död 2003-02-04 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

1.3.1.1.1 **Carl Erik Verner Bergström**. Född 1955-01-21.

1.3.1.2 **Jan Ingemar Verner Bergström**. Född 1924-07-20 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Gift 1952-04-10 med **Barbro Ingegerd Maria Feldt**. Död 2001-09-16 i Täby, Stockholm.

Äktenskap med **Barbro Ingegerd Maria Feldt**. Född 1929-10-12 i Engelbrekt, Stockholm.

1.3.1.2.1 **Gunhild Anna Maria Bergström**. Född i Sollefteå, Västernorrland.

1.3.1.3 **Anna Karin Magdalena Bergström**. Född 1926-06-07 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Gift 1957-10-30 med **Sven Erik Dahlsjö**. Död 2015-01-17 i Hyllie, Malmö.

Äktenskap med **Sven Erik Dahlsjö**. Född 1925-02-02 i Trelleborg landsförsamling, Malmö. Död 2011-07-06 i Hyllie, Malmö.

1.3.1.3.1 **Anna Magdalena Dahlsjö**. Född i Johannes, Stockholm.

1.3.1.3.2 **Carl-Petter Albin Verner Dahlsjö**. Född i Farsta, Stockholm.

1.3.1.4 **Mats Erik Verner Bergström**. Född 1929-05-23 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Gift 1955-06-25 med **Gunborg Ingegärd Ström**. Död 2006-02-06 i Sundbyberg, Stockholm.

Äktenskap med **Gunborg Ingegärd Ström**. Född 1931-02-27 i Seskarö kbfd, Norrbotten. Död 2006-09-28 i Högalid, Stockholm.

1.3.1.4.1 **Mats Pontus Verner Bergström**. Född i Bromma, Stockholm.

1.3.1.4.2 **Gunborg Karin Maria Bergström**. Född i Brännkyrka, Stockholm.

Per Kristian Wik 1896-11-18.

1.3.2 **Per Kristian Wik**. Född 1896-11-18 i Lallarvet no 4, Falu Kristine, Kopparberg. Gift 1922-12-18 med **Marit Wikner**. Död 1955-08-31 i Falu Kristine, Kopparberg.

Äktenskap med **Marit Wikner**. Född 1901-07-31 i Rättvik, Kopparberg. Död 1995-08-12 i Falu Kristine, Kopparberg.

1.3.2.1 **Barbro Karin Birgitta Wik**. Född 1923-09-21 i Regementet, Falu Kristine, Kopparberg. Gift 1943-06-07 med **Sven Ragnar Håkan Håkansson**. Död 2014-08-24 i Vetlanda, Jönköping.

Äktenskap med **Sven Ragnar Håkan Håkansson**. Född 1918-02-15 i Växjö stadsförsamling, Kronoberg. Död 1997-12-29 i Vetlanda, Jönköping.

1.3.2.1.1 **Karin Birgitta Håkansson**. Född 1946-05-31 i Oscar, Stockholm.

1.3.2.1.2 **Klas Per-Ragnar Håkansson**. Född 1949-12-12 i Oscar, Stockholm. Gift 1973-06-30 med **Cajsa-Lena gift Håkanson**.

Äktenskap med **Cajsa-Lena gift Håkanson**. Född 1949-07-15 i Nybro, Kalmar.

1.3.2.1.2.1 **Sara-Lena Hyun Ok Håkanson**. Född i Korea.

1.3.2.2 **Ingemar Kristian Herman Wik**. Född 1929-08-31 i Matteus, Stockholm.

Gunnar Wik 1900-05-23.

1.3.3 **Gunnar Karl Johan Wik**. Född 1900-05-23 i Falun, Kopparberg. Gift 1929-11-09 med **Ingrid Jenny Cederberg**. Död 1986-08-31 i Karlskrona, Blekinge.

Äktenskap med **Ingrid Jenny Cederberg**. Född 1902-12-22 i Arvidsjaur, Norrbotten. Död 1987-01-11 i Karlskrona, Blekinge.

1.3.3.1 **Gudrun Wik**. Född 1931-07-19 i Umeå Stadsförsamling, Västerbotten. Gift 1957-08-10 med **Bengt Ragnar Wikström**.

Äktenskap med **Bengt Ragnar Wikström**. Född 1923-08-10 i Råneå, Norrbotten. Död 2015-01-17 i Hägersten, Stockholm.

1.3.3.1.1 **Jan Gunnar Wikström**. Född i Hägersten, Stockholm.

1.3.3.1.2 **Erik Ragnar Wikström**. Född i Hägersten, Stockholm.

1.3.3.1.3 **Ingrid Alina Wikström**. Född i Hägersten, Stockholm.

1.3.3.1.4 **Sven Bengt Ruben Wikström**. Född i Liberia.

1.3.3.2 **Kerstin Wik**. Född 1935-08-02 i Umeå Stadsförsamling, Västerbotten.

Ragnar Wik 1902-06-21.

1.3.4 **Ragnar Fredrik Pontus Samuel Wik**. Född 1902-06-21 i Falun, Kopparberg. Gift 1951-10-15 med **Maud Sigrid Lejon**. Död 1989-05-06 i Norrtälje, Stockholm.

Äktenskap med **Maud Sigrid Lejon**. Född 1919-08-23 i Maria Magdalena, Stockholm. Död 1981-09-14 i Norrtälje, Stockholm.

1.3.4.1 **Peggy Ellen Anna Almqvist**. Född 1944-05-05 i Sankt Göran, Stockholm.

Ingemar Wik 1905-08-31.

1.3.5 **Ingemar Wik**. Född 1905-08-31 i Falun, Kopparberg. Död 1924-05-10 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

1.3.6 **Barbro Karin Gunilla Wik**. Född 1912-03-01 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Död 1977-01-09 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

1.3.7 **Göran Gabriel Wik**. Född 1916-05-21 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland. Död 1920-03-28 i Härnösand Domkyrkoförsamling, Västernorrland.

Bertha Aurora Pettersson 1865-10-08 MF.jpg.

1.4 **Bertha Aurora Pettersson**. Född 1865-10-08 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Gift 1889-06-14 med **Peter Filip Linders Larsson**. Död 1956-08-02 i Oscar, Stockholm.

Bertha Pettersson 1865-10-08 MF.

Äktenskap med

Filip Linders 187-03-28-2.

Peter Filip Linders Larsson. Född 1857-03-08 i Bjuv, Skåne. Död 1936-05-28 i Bergsgården, Ljusnarsberg, Örebro.

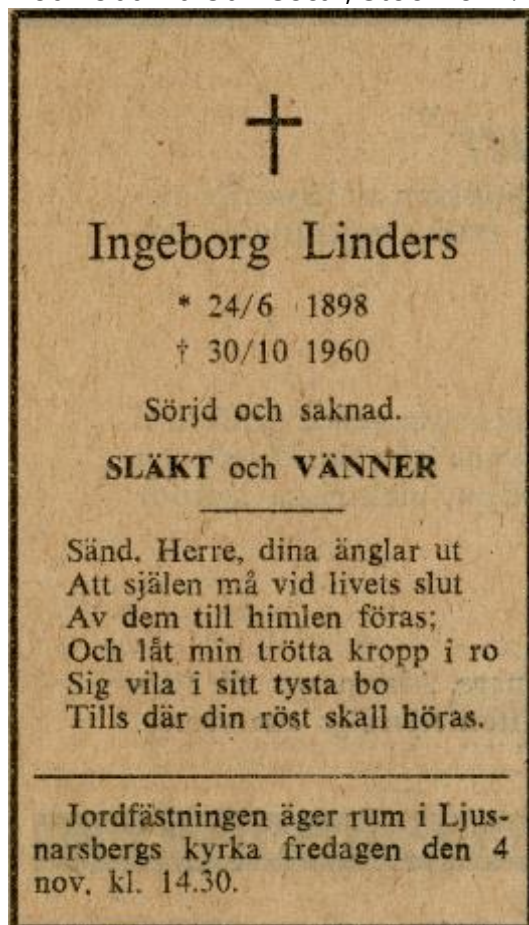

Filip Linders 1857-03-08.

1.4.1 **Karin Fredrika Linders.** Född 1892-09-19 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Död 1930-07-24 i Bergsgården, Ljusnarsberg, Örebro.

1.4.2 **Thorsten Ludvig Linders.** Född 1890-06-21 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Död 1897-04-20 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland.

1.4.3 **Ingeborg Aurora Maria Linders**. Född 1897-06-24 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Död 1960-10-30 i Oscar, Stockholm.

Ingeborg Linders dödsannons.

Maria Pettersson 1866-11-17 och Lars Lönnerblad 1902-05-13 MF.

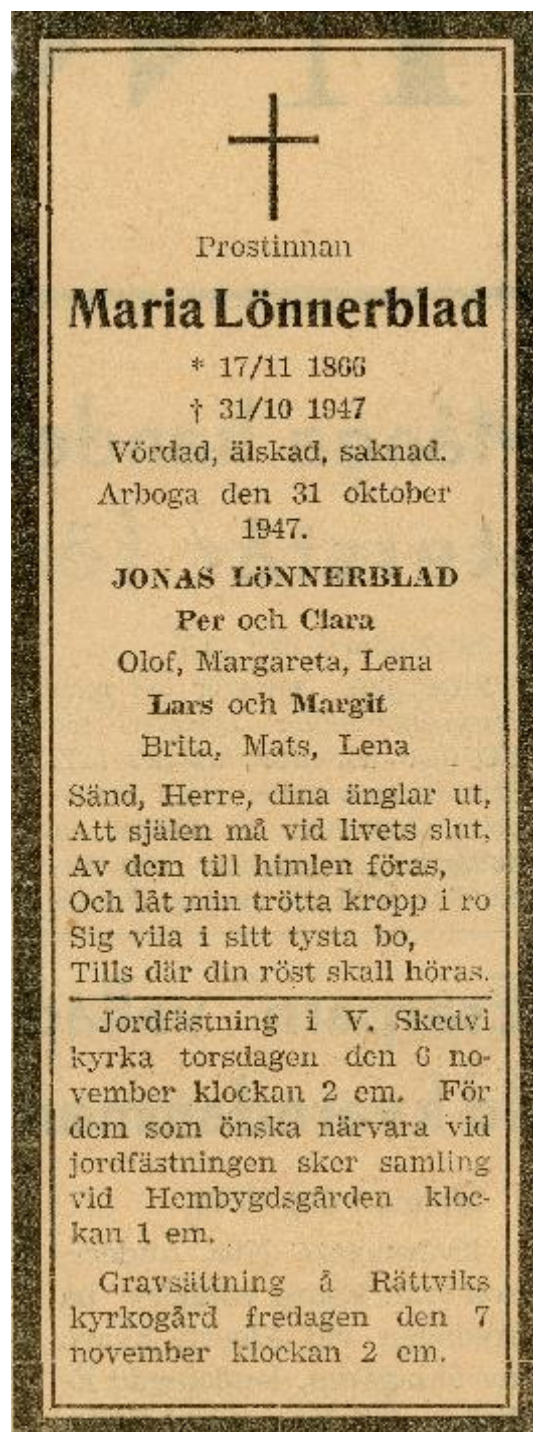
1.5 **BEATA MARIA GUSTAFVA PETTERSSON**. Född 1866-11-17 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland. Gift 1889-10-10 i Rättvik, Kopparberg med **Ernst Elis August Dahl**. Gift 1901-06-03 i Västerås domkyrkoförsamling, Västmanland med **JONAS VIKTOR THEOFIL LÖNNERBLAD**. Död 1947-10-31 i Arboga, Västmanland.

Maria Pettersson 1866-11-17 taget 1877 MF.

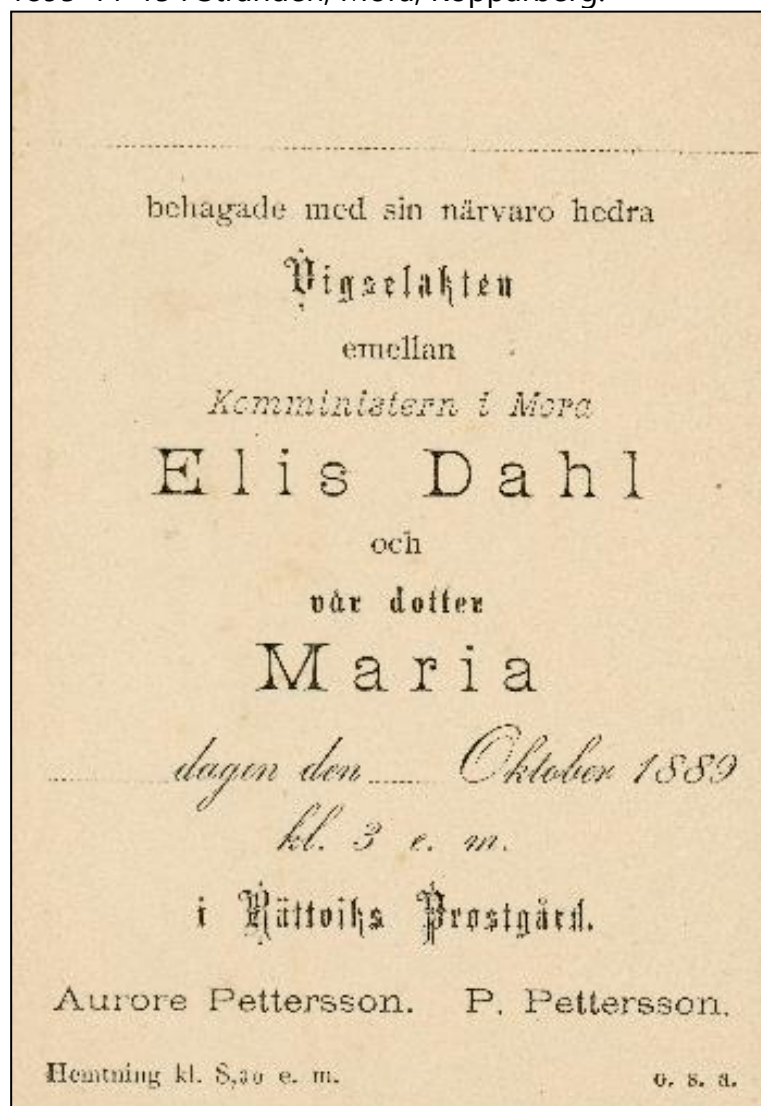

Maria Pettersson 1866-11-17 taget ca 1881 MF.

Maria Pettersson 1866-11-17 dödsannons MF.

Äktenskap 1:o med **Ernst Elis August Dahl**. Född 1852-02-08 i Rämshytte, Grangärde, Kopparberg. Död 1895-11-15 i Stranden, Mora, Kopparberg.

Elis Dahl och Maria Pettersson giftemål.

1.5.1 **Per Elis Dahl**. Född 1890-10-02 i Mora, Kopparberg. Gift 1926-10-08 i Oscar, Stockholm med **Clara Viktoria Waldemarsson**. Död 1960-02-13 i Växjö, Kronoberg.

Per Dahl

DAHL, PER Elis,
överstelöjtnant, Växjö, f. Mora skn, St. Kopparb. l., 2 okt.
1890 av kommin. E. Elis A. Dahl o. Maria Pettersson. Off:
ex. 1911 o. underlöjtn. v. I 28. AIHS 1916—17, flygspan-
utbildn. 1920, KHS 1921—23, signaloff. 1916—18 o. 1924
—26, (mässoff. v. I 28 1925). Militärassistent. v. S.J. 1926—
31. Komp:chef 1932—36, major v. I 19 1936—40 o. före-
drag. i inskrivn:ärenden, major v. I 11 1940—42, överste-
löjtn. o. inskrivn:chef 1942—46. Sed. 1946 ombudsman i
S. Sv. Trävaruexp:fören. Sekr. i Sollefteå gymn.- o. idr:-
fören. 1913, annonsackv. v. Sv. telegrambyråns annonsavd.
1919—20. E. elev i tyska, nationalekon. o. bokför. v. HHS,
o. v. Zeipels bankkurs. Led. av stads- o. kyrkofullm. i
Sollefteå 1935—36, sekr. i Västernorr. lsförbund 1935—
36, ordf. i Växjö skyttekrets 1942—46. Dessutom ett stort
antal förtroendeuppdr. i mil. skyttefören. o. kassor.
Arosbröderna. Frimurare. Idrottsmärket, simmag:märket i
guld, ett stort antal förtj:med. i guld o. silver, hedersdipl.
o. minnespl., samtl. skyttemärken f. skjutn. m. gevär. Från
trycket: tidn:art. i skilda ämnen, huvudsakl. mil. o. mili-
tär-politiska.
Gift m. Clara Waldemarsson, f. 1891. Barn: Björn Olof,
f. 1927, off:asp., Margareta, f. 1928, Lena, f. 1932.

Dahl Per 18901002-.

DAHL, PER ELIS, Kapten, Stockholm.

F. i Mora den 2. 10. 1890.
Föräldrar: Komminister E. Elis A. D. och B. Maria
Pettersson.
Gift 1926 med Clara V. Valdemarsson.
Barn: Bj. Olov, f. 1927; Maria I., f. 1928.
Inskrevs vid Västerås läroverk vårterminen 1900,
studentexamen 1909. Officersexamen, artilleri- och ingen-
jörshögskolan, flygspanarkurs, krigshögskolan, signal-
kurs m. m.
Lämnade den aktiva militärtjänsten 1919. Efter en
kortare anställn. vid Svenska Telegrambyrån militärassi-
stent vid Statens Järnvägar.
Skytte-med., skyttem. i g., riksmed., idrottsm., skid-
löparm.
Tillhör Sällskapet sedan 1928 som ständ. led.

Dahl Per 18901002 - kopia.

Per Dahl, Clara f Waldermarsson, Margareta Dahl, Olof Dahl, Lena Dahl MF.

Per E Dahl dödsannons.

Per Dahl †. Överstelöjtnant Per Dahl, Växjö, har avlidit.

Han var född i Mora 1890, blev student i Västerås 1909, underlöjtnant vid Väster-norrlands rege-mente 1911 och kapten 1926. Som major kom han 1936 till Norrbot-tens och fyra år senare till Krono-bergs regemente. År 1942 blev han överstelöjtnant och chef för Krono-bergs inskrivningsområde. År 1946 avgick han med pension och ägnade sig sedan några år åt träindustrien. Närmast sörjande är maka, sonen Olof, löjtnant, Stockholm, samt dött-rarna Margaretha, maka till kapten Lennart Ohlsson, Linköping, och Lena, fil. mag., gift med pol. mag. Bo Jonsson, Lund.

Per E Dahl dödsannons 2.

Äktenskap med **Clara Viktoria Waldemarsson**. Född 1891-11-29 i Rinkaby, Kristianstad. Död 1976-04-21 i Växjö, Kronoberg.

1.5.1.1 **Björn Olof Gustaf Adolf Dahl**. Född 1927-04-07 i Hedvig Eleonora, Stockholm. Död 2003-11-06 i Falu Kristine, Kopparberg.

1.5.1.2 **Margareta Maria Dahl**. Född 1928-11-16 i Oscar, Stockholm. Gift 1954-01-05 med **Ernst Lennart Olsson**. Död 2021-05-13 i Linköping, Östergötland.

Äktenskap med **Ernst Lennart Olsson**. Född 1923-04-30.

1.5.1.2.1 **Eva Maria Christina Dahl**. Född . Gift 1981-04-18 med **Per Sven-Erik Davidsson**.

Äktenskap med **Per Sven-Erik Davidsson**. Född 1952-02-17.

1.5.1.2.1.1 **Maria Malena Persdotter Davidsson**.

1.5.1.2.1.2 **Petter Sven Erik Davidsson Dahl**.

1.5.1.3 **Lena Maria Dahl**. Född 1932-06-19 i Sollefteå, Västernorrland. Gift 1957-09-28 med **Bo Edvin Jonsson**. Död 2022-09-17 i Täby, Stockholm.

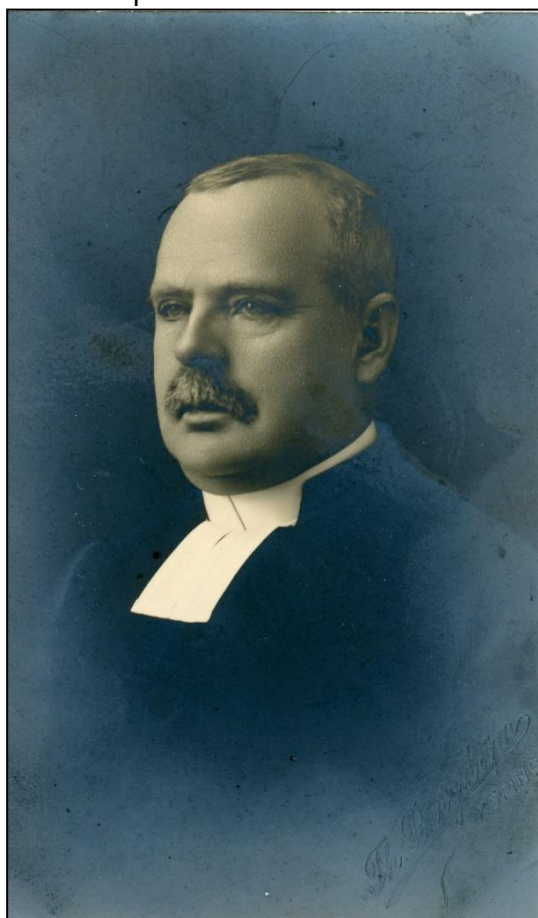
Äktenskap med **Bo Edvin Jonsson**. Född 1934-11-25.

1.5.1.3.1 **Anders Per Erik Jonsson**.

1.5.1.3.2 **Maria Cecilia Jonsson**.

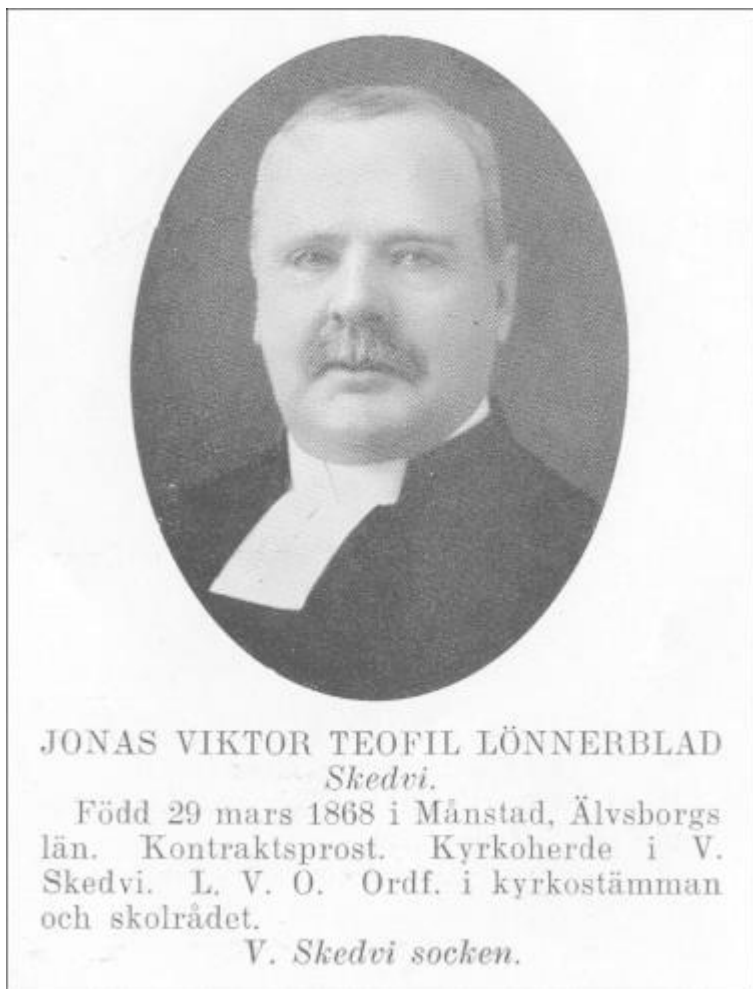
1.5.1.3.3 **Lars Per Erik Jonsson**.

Äktenskap 2:o med

Jonas Victor Teofil Lönnerblad 1868-03-29.

JONAS VIKTOR THEOFIL LÖNNERBLAD. Född 1868-03-29 i Skolhuset, Månstad, Västra Götaland. Död 1959-07-25 i Arboga, Västmanland.

Lönnerblad Jonas 18680329- (1).

Jonas Victor Teofil Lönnerblad 1868-03-29 2.

Jonas Victor Teofil Lönnerblad 1868-03-29 3 MF.

Jonas Viktor Teofil Lönnerblad 1868-03-29 Bo och Bengt Lönnerblad MF.

Jonas V. T. Lönnerblad dödsannons.

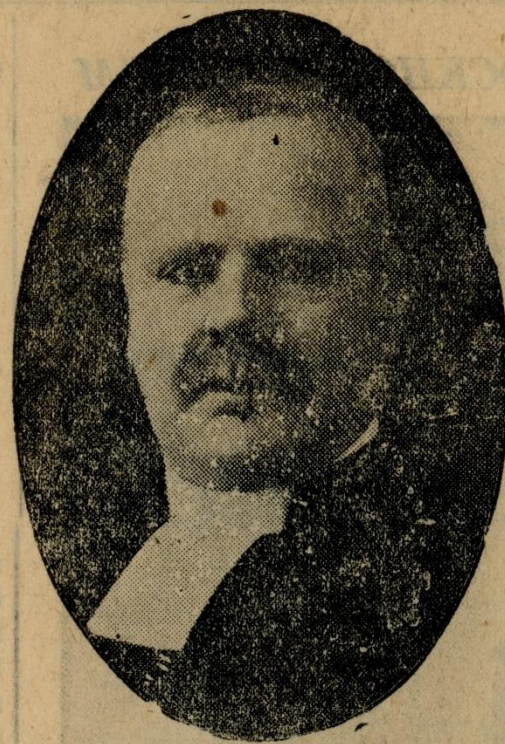
Kontraktsprosten Lönnerblad död

På lördagseftermiddagen avled förre kontraktsprosten Jonas Viktor Teofil Lönnerblad, som under ett 30-tal år var kyrkoherde i Västra Skedvi församling. Han har den senaste tiden vistats på kronikerhemmet i Arboga.

Prosten Lönnerblad var född i Månstad, Älvsborgs län 1868, o. son till folkskolläraren och kantorn Lars August Lönnerblad och dennes hustru Fredrika Karolina, f. Levin. Sin skoltid tillbringade han i Göteborg, och vårterminen 1890 avlade han studentexamen i Lund. Teol. fil-examen klarade han nästföljande år, och 1894 var han färdig med teol. kand-examen. Samma år undergick han prästexamen och blev prästvigd för Västerås stift.

1901 ingick han äktenskap med änkefru Beata Maria Pettersson, som gick ur tiden för ett drygt tiotal år sedan. Efter prästvigningen hade han tjänster på olika håll i stiftet varefter han år 1900 erhöll komministerbefattningen i Säterbo. 1906 flyttade han till Sala stadsförsamling där han tillträdde samma slags befattning. Kyrkoherde i Västra Skedvi blev han 1910 och sin egentliga livsgärning kom han alltså att utföra i denna församling. Efter inträdet i pensionsåldern 1940 bosatte han sig i Arboga.

Kontraktsprost i Arboga kontrakt blev Lönnerblad 1920. Under sin tid i V. Skedvi var han enligt dåtida sed bl. a. ordförande i skolstyrelse och skolråd samt ledamot av barnavårdsnämnd m. m. Han hade en liberal grundsyn på livet och tillvaron, och detta satte givetvis spår i hans

J. V. T. LÖNNERBLAD

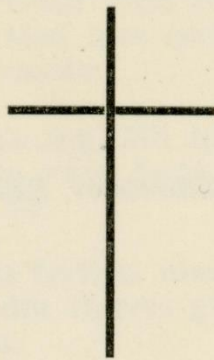
sätt att umgås med människor. Prosten Lönnerblad ägde i rikt mått den stilla humorns gåva, och hans gärning präglades av allvar och ansvarskänsla.

Kroppslig ofärdighet fördyrade hans senare levnadstid, men själskrafterna höll sig utmärkta ända fram till slutet, och intresset för ting och människor runt omkring honom och på platser där han haft tjänst släppte aldrig sitt grepp över honom.

Jonas Lönnerblad var en fin man och en trogen tjänare i den kyrka som han gav sin livsgärning.

Närmast sörjande är sonen Lars, med. doktor och överläkare på Västerviks lasarett, sonhustru och barnbarn, samt hustruns son i hennes tidigare äktenskap, överstelöjtnanten i Svenska armén Per Erik Dahl med familj.

Gösta Wedjesjö

Vid
F. kontraktsprosten
Jonas V. T. Lönnerblads
jordfästning

i Heliga Trefaldighets kyrka
måndagen den 3 aug. 1959 kl. 14.30

Adagio ur Orgelkonsert i a-moll . . *J. S. Bach*
Orgel. *Musikdirektör Bertil Stoltz*

Largo *G. F. Händel*
Violin. *Musikdirektör Bengt Nelvig*

Psalm 586: 1-3

Så skön går morgonstjärnan fram Och bådär,
klar och lyckosam, Den stora dagens möte, Då
själen över jorden höjd, Får svinga sig med he-
lig fröjd I Himlafaderns sköte. Tiden, Striden
Snart skall slutas, Friden njutas, Hoppet vinna,
Tro och kärlek målet hinna.

Jag skyndar till den staden fort, Det nya Sa-
lem, på vars port Min bön så länge klappat. Jag
vet, att du, som nådelig Av dem som voro givna
dig Ej någon har borttappat, Blödde, Dödde, Kär-
leksfulle, Att jag skulle Även frälsas Och bland
de utvalda hälsas.

Och lindrigt lösas jordens band: Jag vet att
vid din trogna hand Jag i den glädje hamnar,
Där vänner återfår sin vän Och David from och
glad, igen Sin Jonatan omfamnar. Modern, Bro-
dern Där ej gråta; Makar såta, Ömma hjärtan
Där ej hinnas mer av smärtan.

Jordfästning

Officiant: *Kontraktsprost E. Olof Björsell*

Psalm 585: 3-5

Du förde fram Guds rena ord, Och födde troget Kristi hjord. Med lära och med leverne, Du himlens väg oss visade.

Vi vilja efterfölja dig, Till ljusets land på dygdens stig Och lära våra barn den tro, Som dig och oss har givit ro.

Så far i frid, du fridens man, Farväl, du trogne Jonatan. Gå i din Herres glädje in. Och lönen för din möda finn.

Begravningsmässa

Psalm 572: 1-3

Lär mig du skog att vissna glad En gång som höstens gula blad: En bättre vår snart blommar, Då härligt grönt mitt träd skall stå Och sina djupa rötter slå I evighetens sommar.

Lär mig, du fåglars glada tåg, Att draga hän med fröjdfull håg Mot obekanta stränder. När allt är vinter här och is, Jag till ett evigt paradis Från köld och töcken länder.

Lär mig, du fjäril, vingad, lätt, Vad Herren ock åt mig berett, Där du mot höjd dig svingar, I går dig puppan inneslöt, I dag du glad ditt fängsel bröt; Min själ skall ock få vingar.

Ave Maria *Fr. Schubert*

Minnesord

Utg.

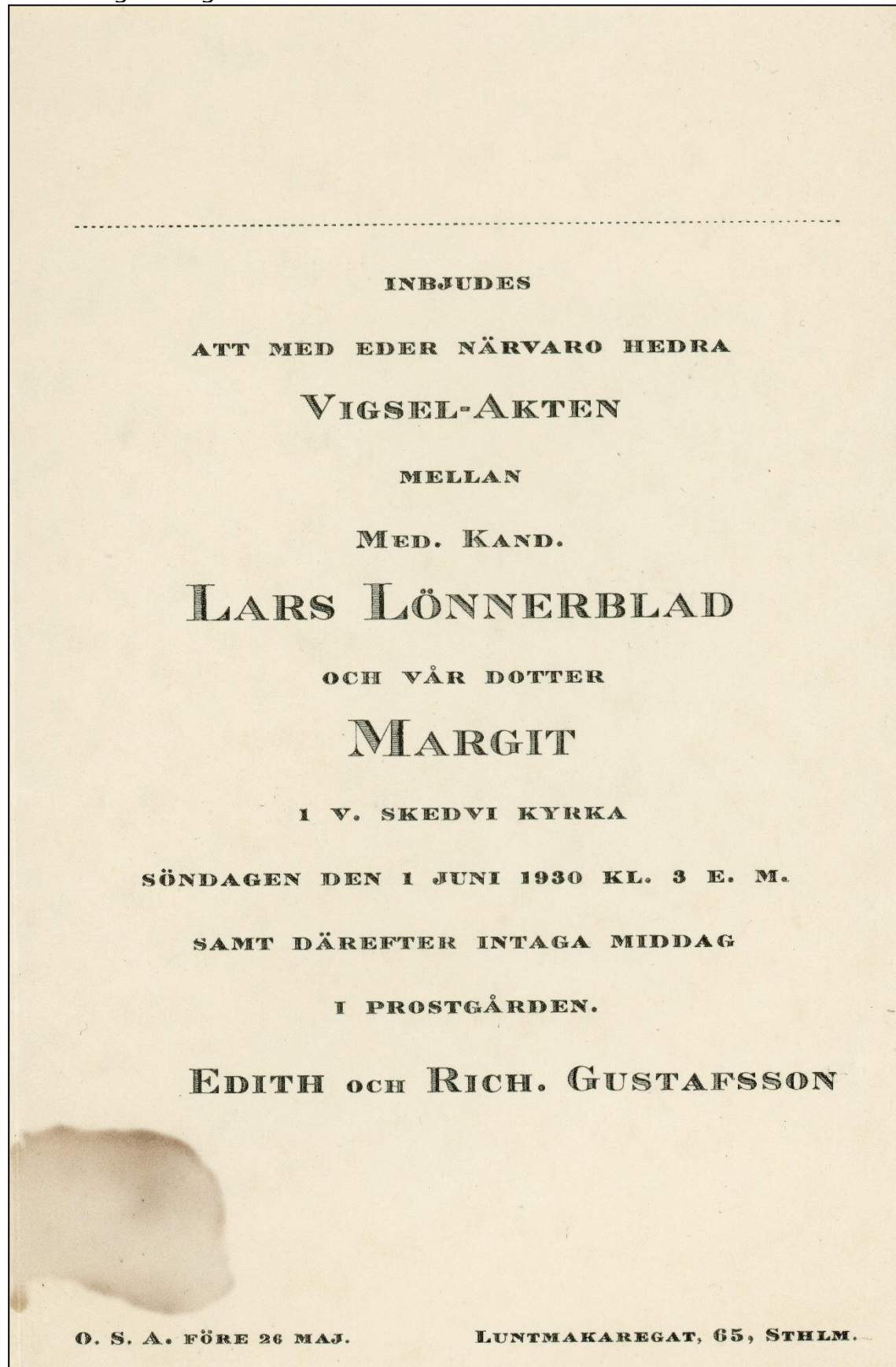
Unisont psalm 21

Jonas Lönnerblad Jordfästning 3.

Lars Viktor Lönnerblad 1902-05-13.

1.5.2 **LARS VIKTOR LÖNNERBLAD**. Född 1902-05-13 i Säterbo, Västmanland. Gift 1930-06-01 i Adolf Fredrik, Stockholm med **MARGIT EDIT OLGA MARGARETA GUSTAFSSON**. Död 1996-02-06 i Åtvidaberg, Östergötland.

Inbjudan Margit Gustafsson och Lars Lönnérblad bröllop.

Maria Pettersson 1866-11-17 och Lars Lönnérblad 1902-05-13 MF.

Lars Lönnerblad 1902-05-13-4 MF.

Lars Lönnerblad 1902-05-11 taget 1907.

Lars Lönnerblad 1902-05-13 taget 1908 MF.

Lars Lönnerblad 1902-05-11.

Lars Lönnerblad 1902-05-13-3 MF.

LÖNNERBLAD, LARS VIKTOR, Med. lic., Uppsala.

F. i Säterbo, Västmanl. l., den 13. 5. 1902.
Föräldrar: Kontraktsprosten Jonas Viktor Teofil L.
och Beata Maria-Gustava Pettersson.

Gift 1930 med Edith Olga Margareta Gustafsson.

Inskrevs vid Västerås läroverk höstterminen 1914,
avgick därifrån vårterminen 1920, med. kand. i Uppsala
1924, med. lic. 1930.

Innehaft förordnanden bl. a. vid Anatomiska inst. i
Uppsala, Akademiska sjukhuset i Uppsala, Serafimer-
lasarettets nervklinik samt länslasarett i Köping, Karls-
krona, Halmstad och Vänersborg.

Extra läkare utan förordnande vid Akademiska sjuk-
husets i Uppsala röntgenavdelning.

Tillhör Sällskapet sedan 1932.

Lönnerblad Lars 19020513- (1).

Lars Lönnerblad

LÖNNERBLAD, LARS Viktor,
lasarettsläkare, Västervik, f. Säterbo, Västmanl. l., 13 maj
1902 av kontr:prost Jonas Viktor L. o. Maria Pettersson.
Med. kand. 1924, med. lic. 30 maj 1930 i Uppsala. Eo
aman. v. Anatom. inst., Uppsala 1923, aman. därt. 1924.
Eo aman. v. Serafimerlas. nervklin. febr.—juni 1929, as-
sist:läk. v. Karlskrona las. dec. 1930—mars 1931, tf 2:e
underläk. därt. 3 mån. 1931 o. v. Halmstads las. 2 mån.
1931. E. läk. v. Akad. sjukhusets röntgenavd. 3 mån. 1932,
tf las:läk. v. Vänersborgs las. röntgenavd. 2 mån. 1932, 2:e
o. tf 1:e underläk. v. Västerviks las. juni 1933—jan. 1934.
Aman. v. Akad. sjukhusets röntgenavd. 1934—36, underläk.
därt. jan.—sept. 1937. Underläk. v. Radiumhemmet okt.
1937—febr. 1939. Las:läk. v. Västerviks röntgenavd. sed. 1
mars 1939. 1:e kurator v. Västmanl.—Dala nation 1935.
Arosbröderna. Från trycket: ett 10-tal smärre vetenskapl.
arbeten huvudsakl. inom röntgendiagnostik.
Gift m. Edith Olga Margareta Gustafsson, f. 1902. Barn:
Brita, f. 1940, Mats, f. 1943, Lena, f. 1945.

Lönnerblad Lars 19020513- kopia 2.

Lars Lönnerblad

LÖNNERBLAD, LARS Viktor, MD. F i Säterbo, Västmanl.,
13/5 02. Föräldrar: kontraktspresten Jonas L o Maria Pet-
tersson. — Gm (30) Margit Gustafsson f 02, dtr t byggmäst
Richard G o Edith Gustafsson. Barn: Brita f 40; Mats f 43;
Lena f 45.

Studex 20 Västerås, MK 24 U, ML 30/5 30 U, MD 51
S. Eo aman Uppsala univ anat inst 23, aman 24, eo aman
Serafimerlas neurol klin 29, assistl Karlskrona las 30—31,
tf 2:e ul 31, e läk Akad sjh röntgenklin 32, tf lasl Väners-
borgs las röntgenavd 32, 2:e o tf 1:e ul Västerviks las 33—
34, aman Akad sjh röntgenklin 34—36, ul 37, ul Radium-
hemmet 37—39, lasarettsläkare vid Västerviks lasarettss
röntgenavdelning 39—. RNO. Skr i röntgendiagn.

Lönnerblad Lars 19020513- kopia.

Lars Viktor Lönnerblad.

F. 13 maj 1902 i Säterbo, Västmanl. l.; stud.-
ex. i Västerås vt. 1920; stud. i Uppsala ht. s.å.;
med. kand. ht. 1924; med. lic. vt. 1930; lasa-
rettsläk. vid Västerviks lasarettss röntgenavd.
1939.

Senior ht. 1925; nat:s förste kurator ht.
1935.

Lönnerblad Lars 19020513.

LÖNNERBLAD, LARS Viktor, M. L., lasarettsläkare i Västervik. Född 13 maj 1902 i Säterbo, Västmanlands län. Föräldrar: kontraktsprosten Jonas Viktor Lönnerblad o. Maria Pettersson. Student i Västerås 1920, med. kand. 1924 o. med. lic. 30 maj 1930 i Uppsala. E. o. aman. vid anatom. inst. i Uppsala 1923, aman. däst. 1924. E. o. aman. vid Serafimerlas. nervklin. febr.—juni 1929, assist.-läk. vid Karlskrona las. dec. 1930—maj 1931, tf. 2:e underläk. däst. 3 mån. 1931 o. vid Halmstads las. 2 mån. 1931. E. läk. vid Akad. sjukh. röntgenavd. 3 mån. 1932, tf. las.-läk. vid Vänersborgs las. röntgenavd. 2 mån. 1932. 2:e o. tf. 1:e underläk. vid Västerviks las. juni 1933—jan. 1934. Aman. vid Akad. sjukh. röntgenavd. 1934—36, underläk. jan.—sept. 1937. Underläk. vid Radiumhemmet okt. 1937—febr. 1939. Las.-läk. vid Västerviks las. röntgenavd. sedan febr. 1939. Skrivit ett 10-tal arbeten i röntgendiagnostik. Gift 1930 med Edith Olga Margareta Gustafsson, f. 1902, dotter till byggmästaren Richard Gustafsson o. Edith Elisabeth Gustafsson.

Lönnerblad Lars 19020513-
Äktenskap med

Edit-Olga-Margareta-Margit-Gustafsson 1902-06-12.

MARGIT EDIT OLGA MARGARETA GUSTAFSSON. Född 1902-06-12 i Adolf Fredrik, Stockholm.
Död 1998-05-16 i Åtvidaberg, Östergötland.

Familjen Gustafsson förutom Astrid.

Mamma.

1.5.2.1 **BRITA MARIA BIRGITTA LÖNNERBLAD**. Född 1940-10-15 i Vänersborg, Västra Götaland.
Gift 1966-01-05 i Stockholm, Stockholms län med **SVEN EDVARD BRODIN**. Död 2008-02-14 i
Upplands Väsby, Stockholm.

Min kära Maka
vår älskade Mamma
Mormor och Svärmor

Brita Brodin

* 15 oktober 1940

har somnat in

Upplands Väsby
14 februari 2008

S V E N

EVA och PER

Malin Frida

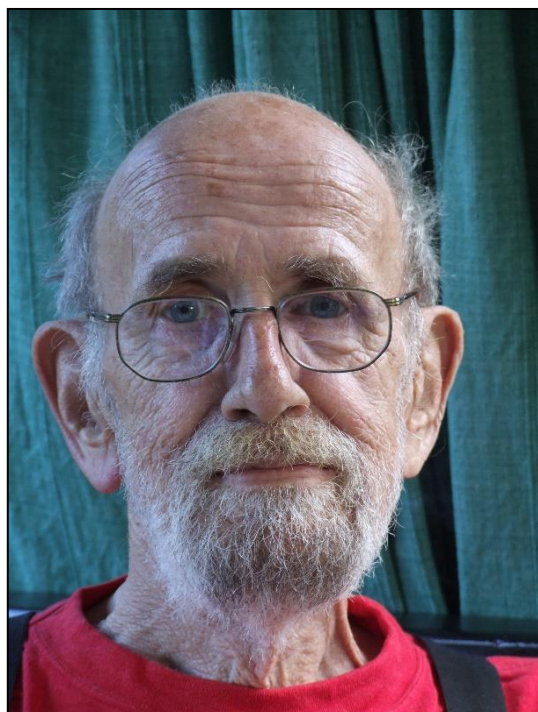
ERIK

*Sov i ro, min kära Maka
Sov i ro vår lilla Mor
Ingen vet, hur vi
Dig sakna
Ack vad tomheten
är stor.*

Begravningen äger rum i
Hammarby kyrka fredagen
den 28 mars kl 13.30. Efter
akten inbjudes till kaffe på
Picchus café. Osa till Fonus
08-7098620 eller vasby@fo-
nus.se senast den 25 mars.
Tänk gärna på Cancerfon-
den 020-781179

dödsannons Brita Brodin 1940-10-15.

Äktenskap med

Pappa.

SVEN EDVARD BRODIN. Född 1931-12-24 i Matfors, Sundsvall, Västernorrland. Död 2011-09-26 i Upplands Väsby, Stockholm.

Vår älskade Pappa
Morfar och Svärfar

Filmfotografen

Sven Brodin

* 24 december 1931

har somnat in

Upplands Väsby
26 september 2011

EVA och PER
Malin Frida
ERIK

Släkt och vänner

Minns mig med glädje

Begravningen äger rum i
Hammarby kyrka,
Upplands Väsby onsdagen
den 19 oktober kl 13.00.
Ljus klädsel. Efter akten
inbjudes till minnesstund på
Picchus café. Svar om
deltagande till FONUS
08-7098620 eller
vasby@fonus.se senast
den 13 oktober.

dödsannons Sven Brodin 1931-12-24.

1.5.2.1.1 **EVA MARIA BRODIN.** Född i Upplands Väsby, Stockholm.

Förhållande med okänd.

1.5.2.1.1.1 **Malin Mari Grönroos**. Född i Lidingö, Stockholm.

Förhållande med **Hampus Lager**.

1.5.2.1.1.1.1 **Amadeus Hampus Lager**.

1.5.2.1.1.1.2 **Freja Eva Lager**.

1.5.2.1.1.1.3 **Fred Lager**.

1.5.2.1.1.2 **Frida Agneta Grönroos**. Född i Lidingö, Stockholm.

1.5.2.1.2 **Lars Erik Brodin**. Född i Upplands Väsby, Stockholm.

1.5.2.2 **Mats Lönnerblad**. Född 1943-02-05 i Kungsholmen, Stockholm.

1.5.2.3 **Gun Lena Margareta Lönnerblad**. Född 1945-08-15 i Engelbrekt, Stockholm.

Förhållande med **Carl Lennart Bertil Stensgård**. Född 1942-11-16 i Halmstad, Halland.

1.5.2.3.1 **Maria Helena Ninna Margaretha Stensgård**. Född i Vaksala, Uppsala.

1.5.2.3.2 **Lars Bertil Werner Stensgård**. Född i Järfälla, Stockholm.

1.5.2.3.3 **Mats Bertil Werner Stensgård**. Född i Hällby, Eskilstuna, Södermanland.

1.6 **Hulda Irene Pettersson**. Född 1868-04-05 i Prästgården, Rättvik, Dalarna. Död 1877-12-08 i Prästgården, Rättvik, Dalarna.

1.7 **Per Teodor Pettersson Wik**. Född 1871-07-02 i Prästgården, Gustafs, Kopparberg. Död 1894-06-23 i Rättvik, Kopparberg.

2 **Anna Persdotter**. Född 1826-02-09 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg. Gift 1849 med **Anders Andersson**. Död 1871-06-09 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

Äktenskap med **Anders Andersson**. Född 1823-08-18.

2.1 **Anna Andersdotter**. Född 1850-09-06 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg. Gift 1871-05-29 med **Daniel Jonsson**.

Äktenskap med **Daniel Jonsson**. Född 1844-09-12.

2.1.1 **Anders Danielsson**. Född 1872-07-07 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.1.2 **Per Danielsson**. Född 1875-09-13 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.1.3 **Daniel Danielsson**. Född 1879-01-15 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.1.4 **Erik Danielsson**. Född 1883-01-14 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.2 **Brita Andersdotter**. Född 1853-08-08 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.3 **Margareta Andersdotter**. Född 1857-12-08 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.4 **Carin Andersdotter**. Född 1861-02-03 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg. Gift 1883-05-27 med **Lars Larsson**.

Äktenskap med **Lars Larsson**. Född 1858-03-23.

2.4.1 **Lars Larsson**. Född 1884-04-21 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

2.4.2 **Anders Larsson**. Född 1885-11-06 i Västanvik no 30, Leksand, Kopparberg.

3 **Margareta Persdotter**. Född 1830-11-30 i Västanvik, Leksand, Kopparberg.

4 **Brita Persdotter**. Född 1834-01-14.